

Sanna Yli-Hukkala

Tulevien klassikoiden jäljillä

Trikoovaatemalliston suunnittelu Globe Hopelle

Opinnäytetyö

Kevät 2011

Kulttuurin yksikkö

Muotoilun koulutusohjelma

Vaatetus

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Kulttuurin yksikkö

Koulutusohjelma: Muotoilun koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Vaatetus

Tekijä: Sanna Yli-Hukkala

Työn nimi: Tulevien klassikoiden jäljillä. Trikoovaatemalliston suunnittelu Globe Hopelle.

Ohjaaja: Anne Kuusela, Anna-Miia Suihkonen

Vuosi: 2011

Sivumäärä: 72

Liitteiden lukumäärä: 27

Opinnäytetyössäni suunnittelin ekologisen trikoovaatemalliston suomalaiselle designyritykselle Globe Hopelle. Mallistoni koostuu kolmesta ydinsanasta; ajattomuus, monikäyttöisyys sekä ekologinen puuvillatrikoo. Mallistoni on suunnattu Globe Hopen pääasialliselle kohderyhmälle, joita ovat nuorehkot, tiedostavat ja urbaanit naiset. Malliston on tavoite koostua luottovaatteista, jotka ovat kuin ihmisen parhaita ystäviä vaatteiden muodossa.

Perehdyin luottovaatteisiin kyselyn perusteella, jossa selvitetään ominaisuuksia ja elementtejä, joista luottovaate muodostuu. Kysely vahvisti omia käsityksiäni luottovaatteesta ja antaa inspiraatiota suunnitteluun. Perehdyin määritelmiin, jotka ovat olennaisia suunnittelutyön kannalta. Näitä ovat klassisuus ja ajattomuus.

Luonnostelin useita vaihtoehtoja, joista yritys valitsi muutaman jatkokehittelyyn. Työstin malleja eteenpäin yhtenäiseksi mallistoksi. Vierailin yrityksessä sovittamassa protovaatteita ja muokkasin kaavoja sovittujen muutosten mukaisesti. Suunnitteluprosessiin kuului myös sopivan kuusin suunnittelu. Tein lopuksi vaatteista tuotekortit, joista käy ilmi tuotteen rakenne ja ompelutavat. Palautin yritykselle viimeistellyt protovaatteet, kaavat, kuosiehdotelman sekä tuotekortit.

Työni etenemistä kuvataan raportissani sanallisesti ja visuaalisesti valokuvien sekä piirrosten avulla. Lopuksi kokosin työn aikana heränneet ajatukseni yhteen ja tarkastelin tavoitteiden toteutumista.

Avainsanat: ekologinen vaattemallisto, puuvillatrikoo, Globe Hope, luottovaate, klassikko

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: The School of Culture and Design

Degree programme: Bachelor of Culture and Arts

Specialisation: Fashion Design

Author: Sanna Yli-Hukkala

Title of thesis: On the trail of future's classics.

Supervisors: Anne Kuusela, Anna-Miia Suihkonen

Year: 2011

Number of pages: 72

Number of appendices: 27

In my thesis I designed an ecologic tricot wear collection for a Finnish design company Globe Hope. The collection consists of three key words; timelessness, multi-functionality and cotton tricot. The collection is aimed for the main target group of Globe Hope, which is young, conscious and urban women. The goal of the collection is to constitute "favourite clothes", which are one's best friends in the shape of garments.

I acquainted with favourite clothes with the help of an investigation, which clarifies the qualities and elements of people's favourite clothes. The investigation strengthened my own visions of favourite clothes and gave inspiration for designing. I acquainted with definitions that were essential when it comes to the designing process. Those things are classicism and timelessness.

I made several sketches, of which the company picked a few models for further elaboration. I continued working with the models to make them into a coherent collection. I visited the company to test the prototypes and made necessary alterations to the patterns. The designing process also includes designing a suitable print. Finally I made "workcard" that shows the structure and sewing techniques of each garment. I returned the finished prototypes, patterns, the propositions for print and "workcard" to the company. The progression of my work is being represented in the report both verbally and visually with the help of drawings and photos. Finally I gathered the thoughts that arose during the whole process and examined the realisation of targets.

Keywords: ecologic collection of clothes, cottontricot, Globe Hope, favorite clothes, classic

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ	4
Kuva- ja taulukkoluetelo:	6
1 JOHDANTO	9
2 GLOBE HOPE	11
2.1 Yleistä	11
2.2 Tuotteet.....	11
2.3 Asiakkaat	16
3 LUOTTOVAATE.....	17
3.1 Idea luottovaatteesta.....	17
3.2 Klassikkovaatteet	17
3.3 Markkinakartoitus, samankaltaisia tuotteita tarjoavat tuotemerkit	18
3.4 Kyselytutkimuksen teoriaa	22
3.4.1 Kyselylomakkeen laatimisesta	23
3.4.2 Aineiston keruu	24
3.4.3 Kyselyn perusteella tehdyt päätelmät	27
4 SUUNNITTELUPROSESSI.....	30
4.1 Toimeksianto ja työn aikataulu	30
4.2 Toimeksiannossa määritellyt kriteerit	30
4.2.1 Ajattomuus käsitteenä.....	32
4.2.2 Monikäyttöisyys.....	33
4.2.3 Ekopuuvillatrikoo materiaalina	33
4.3 Malliston suunnitteluprosessi	34
4.4 Kuosisuunnittelu.....	35
4.5 Valitut vaatemallit	41
4.6 Lopulliset kuosit.....	46
4.7 Teollinen vaatesuunnitteluprosessi Nuutisen mukaan	56
4.8 Oma suunnittelumallini.....	58
5 VALMISTUS.....	60

5.1 Kaavoitus, ensimmäiset protot ja ensimmäinen sovitus	60
5.2 Toinen sovitus ja mallikappaleet	61
5.3 Tuotetiedon hallinta.....	68
6 POHDINTA	69
6.1 Yhteenveto.....	69
6.2 Yrityksen palaute.....	70
6.3 Itsearviointi.....	71
LÄHTEET	73
LIITTEET	75

KUVA- JA TAULUKKOLUETTELO

Kuva 1. Poukama-mekko (Globe Hope 2011).	13
Kuva 2. Vanhoista silkkihuiveista tehty mekko.....	14
Kuva 3. Hihaton mekko.....	15
Kuva 4. Nanso Lempivaatteen tuotteita vuosilta 2007 vuoteen 2009.....	20
Kuva 5. Nurmin tuotteita.	22
Kuva 6: Eläinkuosinen trikoopaita kevät-kesä 2009 mallistosta. (Globe Hope 2009.).....	36
Kuva 7. Printtipaita syksy-talvi 2007-2008-mallistosta. (Globe Hope 2007.).....	37
Kuva 8. Kierrätysaiheinen kuosi pussukoissa. (Globe Hope 2011.).....	38
Kuva 9. PMMP-yhtyeelle suunniteltu kuosi. (Rokkikauppa 2011.)	38
Kuva 10. Kuosiehdotus 1: Apilat	39
Kuva 11. Kuosiehdotus 2: Vaahteranlehti.	40
Kuva 12. Kuosiehdotus 3: Koivunlehti.....	40
Kuva 13: Kuosiehdotus 4: Sienikuosi.....	41
Kuva 14: Milla-mekko.....	42

Kuva 15. Jonna-tunika	43
Kuva 16. Jenny-paita ja Mimmi-hame.....	44
Kuva 17. Nikki-tunika ja Ninni-legginsit.....	45
Kuva 18. Kuosiehdotus 2.1 ruskealla pohjalla ja mustalla printillä.....	47
Kuva 19. Kuosiehdotus 2.1 vihreällä pohjalla ja mustalla printillä.....	47
Kuva 20. Kuosiehdotus 2.1 vihreällä pohjalla ja valkoisella printillä.....	48
Kuva 21. Kuosiehdotus 2.1 harmaalla pohjalla ja mustalla printillä.....	48
Kuva 22. Kuosiehdotus 2.1A vaatteissa.....	49
Kuva 23. Kuosiehdotus 2.1B vaatteissa.....	50
Kuva 24. Kuosiehdotus 2.2 versio A.....	51
Kuva 25. Kuosiehdotus 2.2 versio B.....	51
Kuva 26. Kuosiehdotus 2.2 versio C.....	52
Kuva 27. Kuosiehdotus 2.2A vaatteissa.....	52
Kuva 28. Kuosiehdotus 2.2B vaatteissa.....	53
Kuva 29. Kuosiehdotus 2.3 vihrellä pohjalla ja mustalla printillä.....	54
Kuva 30. Kuosiehdotus 2.3 ruskealla pohjalla ja mustalla printillä.....	54
Kuva 31. Kuosiehdotus 2.3 harmaalla pohjalla ja mustalla printillä.....	55

Kuva 32. Kuosiehdotus 2.3A vaatteissa.....	55
Kuva 33. Kuosiehdotus 2.3B vaatteissa.....	56
Kuva 34. Nikki-tunikan mallikappale.	62
Kuva 35. Jenny-paidan mallikappale.	63
Kuva 36. Ninni-leggingsien mallikappale.	64
Kuva 37. Jonna-tunikan mallikappale.	65
Kuva 38. Mimmi-hameen mallikappale.	66
Kuva 39. Milla-mekon mallikappale.....	67
Kuva 40. Jonna-tunika	9
Kuva 41. Milla-mekko.....	10
Kuva 42. Mimmi-hame	10
Kuva 43. Nikki-tunika	11
Kuva 44. Jenny-paita	11
Kuva 45. Ninni-leggingsit	12
Taulukko 1. Vastaajien ikäjakauma.....	25

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena on suunnitella naisten trikoovaatemallisto ekologisesta puuvillasta suomalaiselle designyritykselle Globe Hopelle. Yrityksellä ei ole aikaisemmin ollut valikoimissaan varsinaista trikoovaatemallistoa, joten mallisto on merkityksellinen ja tärkeä myös yritykselle. Mikäli mallisto on heidän toiveidensa mukainen, on se mahdollisuus ottaa tuotantoon Globe Hopen ensimmäisenä varsinaisena ekopuuvillatrikoovaatemallistona.

Aihe on minulle myös henkilökohtaisesti läheinen. Olen työstänyt trikoota materiaalina paljon ja koen tämän olevan opinnäytetyön aiheena sellainen, jossa pääsen näyttämään osaamistani trikoovaatteiden suunnittelijana. Ekologinen vaate on myös ajankohtainen asia, vaikka aihetta on toisaalta viime vuosina käsitelty opinnäytetöissä paljon. Ehkä aiheen runsas käsittely kertoo osaltaan sitä, että eettisyys ja ekologisuus on tullut vaateteollisuuteen jäädäkseen, eikä kenties tulevaisuudessa enää ole lisäarvo vaan enemmänkin itsestäänselvyys.

Tiedonhankinnan osuudessa avaan saamaani ideaa luottovaatteesta. Luottovaate ei ole trendi- tai sesonkisironnainen, vaan ajaton ja aina päälle sopiva. Luottovaate päällä tuntee olonsa itsevarmaksi ja juuri oikealla tavalla pukeutuneeksi. Se on paras ystävä vaateen muodossa. Luottovaate ei saa ulkomuodoltaan olla sidottuna aikaan tai tiettyyn tyyliin. Se on monikäyttöinen ja soveltuu moneen tarkoitukseen ja tilanteeseen. Määritelmä on mielestäni sopiva kiteyttämään ja kuvaamaan mallistoni ideaa.

Suoritan tiedonhankinnan osuudessa kyselyn, jonka tarkoituksena on selvittää ihmisten käsitystä luottovaatteesta. Vastauksista haen inspiraatiota ja perusteita suunnittelutyöhöni. Tavoitteenani on saada aikaiseksi ekologinen mallisto sekä materiaalinsa että muotokielensä puolesta. Perehdyn klassisuuden sekä ajattomuuden määritelmiin ja pohdiskelen, mitkä elementit tekevät vaatteista klassikoita ja voiko niiden syntyyn itse asiassa edes tarkoituksellisesti vaikuttaa.

Mallistoni tulee koostumaan kolmesta ydinsanasta; ajattomuus, monikäyttöisyys sekä ekopuuvillatrikoo. Ajattomuus kertoo vaatteiden ulkonäöstä ja muotokielestä sekä vastaa myös omalla tavallaan ekologisuudesta. Ajaton tuote kestää aikaa

eikä näin ole kertakäyttötuote. Monikäyttöisyys on yhtä kuin vaatteet käytännössä; vaatteita voi käyttää tilanteessa kuin tilanteessa ja niitä voi yhdistellä paitsi keskenään myös muihin vaatteisiin ja asusteisiin. Yksi monikäyttöinen vaate saattaa korvata useita vaatteita ja on näin ekologinen. Ekopuuillatrikoo on malliston materiaali ja kaiken pohja. Luonnonmukaisesti viljelty puuvilla on miellyttävä käyttää ja ekologinen vaihtoehto.

Esittelen myös opinnäytetyössäni yhteistyöyritykseni Globe Hopen, suunnittelu-prosessini etenemisen, protovaatteiden valmistamisen ja yritykselle suunnittelemani kuosiehdotukset. Lisäksi käyn läpi perinteisen vaatesuunnittelumallin ja vertaan siihen omaa suunnitteluprosessiani.

2

GLOBE HOPE

2.1 Yleistä

Globe Hope on vuonna 2003 perustettu suomalainen designyritys, joka valmistaa tuotteita kierrätysmateriaaleista. Yritys hyödyntää edellisestä käyttötarkoituksestaan yli jäänyttä materiaalia ja suunnittelee ja valmistaa niistä erilaisia asusteita sekä vaatteita. Globe Hope on sitoutunut kestävän kehityksen periaatteisiin ja haluaa tarjota kuluttajille ekologisen ja kestävän vaihtoehdon ns. kertakäyttökulutuksen sijaan. Yrityksen tavoite on luoda ensisijaisesti käytännöllisiä, esteettisiä ja oivaltavia tuotteita, joiden lisäarvona on kierrätysideologia. Globe Hope käyttää kolmea sanaa kuvaamaan yritystä; esteettisyys, ekologisuus ja eettisyys. (Globe Hope 2010.)

Yrityksen kotipaikka on Vihdin Nummelassa. Sinne on keskitetty suunnittelu, markkinointi, hallinto sekä varastointi ja malliompelu. Globe Hopen tuotanto tapahtuu alihankintana erikokoisissa ompelimoissa pääosin Suomessa ja Virossa. Kotimaan lisäksi osa tuotannosta tapahtuu alihankintana Virossa, jonne matka on lyhyt ja kuljetuksista koituva ympäristön kuormittaminen pysyy mahdollisimman pienenä. (Globe Hope 2010.)

2.2 Tuotteet

Globe Hope tarjoaa laajan valikoiman erilaisia kierrätysmateriaaleista valmistettuja designtuotteita. Pääasiassa tuotteet ovat asusteita ja vaatteita, mutta joukosta löytyy myös kodin sisustukseen sopivia asioita. Yrityksen tuoteskaala laajenee ja muuttuu jatkuvasti, koska tuotantoon otetaan jatkuvasti uusia kierrätysmateriaaleja, joista ideoidaan jatkuvasti uusia tuotteita. Monet sarjat ovat myös melko pieniä materiaalin niukkuuden vuoksi. (Globe Hope 2010.)

Globe Hope julkistaa vuodessa kaksi kausimallistoa, joiden lisäksi on jatkuvasti tarjolla oleva ns. klassikkomallisto, johon sisältyy mm. edellisten kausien bestselleireitä. Kausimallistot seuraavat aikaa, mutteivät ole voimakkaasti trendiorientoitu-

neita. Klassikkomalliston tuotteet ovat sananmukaisesti klassisia ja melko yksinkertaisia ja sopivat käytettäväksi vuosia eteenpäin. Tuotteet valmistetaan monenlaisista kierrätysmateriaaleista, joita ovat muun muassa kierrätetyt sairaala- ja armeijatekstiilit, univormut ja ns. duunarivaatteet, mainosbanderollit, käytetyt purjeet, turvavyöt ja erilaiset käytetyt vintagetekstiilit. Suurin osa materiaalista on peräisin Suomesta. (Globe Hope 2010.)

Kun materiaali ei enää pysty palvelemaan alkuperäisessä tarkoituksessaan, esimerkiksi jos työhousuihin tulee reikä, Globe Hope pystyy hyvin hyödyntämään sitä vielä ja luomaan siitä täysin uuden tuotteen. Kierrätystuotteen tuotantoprosessissa on monta vaihetta. Materiaali täytyy pestä, lajitella ja mahdollisesti varastoida pitkäksi aikaa. Lopullisten tuotteiden raaka-aineena käytettävät materiaalit leikataan ja ommellaan uuteen muotoonsa, sekä mahdollisesti värjätään tai viimeistellään painokuvioin. Globe Hope pyrkii mahdollisuuksien mukaan hyödyntämään alkuperäisten tuotteiden yksityiskohtia, esimerkiksi taskuja tai koristetikkauksia. Näin uusi tuote kertoo jotain sen entisestä elämästä. (Globe Hope 2010.)

Ekologisesti tuotettu puuvilla on ainut neitseellinen eli kierrättämätön materiaali, jota Globe Hope käyttää tuotteissaan. Ekopuuvillatrikoosta on tähän asti tehty vain lähinnä yksinkertaisia t-paitoja, eikä tarjolla ole ollut varsinaista mallistoa tai moniulotteisempia tuotteita. Paitoja on ollut miehille sekä naisille. Laajemman, erityisesti kohderyhmälle suunnatun teollisen trikoovaatemalliston tekeminen on kuitenkin ollut yrityksen mielessä jo pidempään. (Haastattelu, Johanna Baumann 25.1.2011.)

Vaatteissa, kuten muissakin tuotteissa, pyritään hyödyntämään materiaalin alkuperäisiä yksityiskohtia. Oman ilmeensä vaatteille antaa myös esim. alkuperäisen materiaalin väri tai materiaali ylipäättään. Vaatteet ovat muotokieleltään melko yksinkertaisia ja selkeitä, koska näin alkuperäiset yksityiskohdat pääsevät parhaiten oikeuksiinsa. (Haastattelu, Johanna Baumann 25.1.2011.)

Poukama-mekon (Kuva 1.) materiaalina on käytetty armeijan telttasuojusta, joten väritys ja materiaali itsessään antavat mekolle hieman maskuliinisen ilmeen. Mekko on leikkaukseltaan selkeä ja melko yksinkertainen, mutta yläosan kietaisumainen leikkaus tuo sille ripauksen tyttömäisyyttä.

Kuva 1. Poukama-mekko (Globe Hope 2011).

Usein alkuperäinen materiaali antaa suunnittelijalle innoituksen lopulliseen tuotteeseen. Jos materiaali jo itsessään on hyvin näyttävää, kuten esimerkiksi vanhoista silkkihuveista tehdystä mekossa, (Kuva 2.) on parempi, että vaate on malliltaan yksinkertainen. Mekko näyttää naiselliselta ja selkeältä.

Kuva 2. Vanhoista silkkihuveista tehty mekko.

Yksinkertaiselle mallille antaa piristystä luova materiaalien yhdistäminen. Hihattomassa mekossa (Kuva 3.) materiaaleina on käytetty miesten armeijaunivormun housuja sekä vanhoja vintagehuiveja. Mekon malli on jälleen melko yksinkertainen sekä selkeä, mutta siinä on oivaltavasti hyödynnetty alkuperäistä housujen taskua. Vintagekangas ylä- ja alaosassa piristävät muuten harmaata mekkoa, ja antavat sille tyttömäisen ilmeen.

Kuva 3. Hihatton mekko.

2.3 Asiakkaat

Globe Hopen ensisijainen kohderyhmä ovat noin 25-vuotiaat naiset, jotka ovat keilunhaluisia, tiedostavia, ulospäin suuntautuneita sekä aktiivisia maailmankansalaisia. He ovat ekologisesti valveutuneita ja haluavat vaikuttaa käytöksellään, mutta eivät tinkiä ulkonäöstään tai persoonallisuudestaan. Asiakkaita on kuitenkin myös paljon kohderyhmän ulkopuolelta, koska tuotteet vetoavat monen ikäisiin ja tyyliin kuluttajiin. Asiakaskuntaan mahtuu asiakkaita niin teini-ikäisistä keski-ikäisiin, jotka ostavat tuotteita ulkonäön ja ideologian vuoksi. Sukupuolijakauma on naisvaltainen, mutta joukkoon mahtuu myös miehiä. (Tanja Haapamäki 2006, 69.)

Ekologisen kuluttajan ostokäyttäytymiseen vaikuttaa ympäristötietoisuus. Hän pyrkii tekemään valintoja siten, että sillä olisi mahdollisimman pienet vaikutukset ekosysteemiin. Kaikkein tehokkainta ekologisuuutta olisi kaiken kuluttamisen minimointi, mutta se ei ole helppoa mukavuudenhaluisessa ja kulutushysteerisessä yhteiskunnassamme. Valitsemalla vähiten ympäristövaikutuksia aiheuttavia tuotteita kuluttaja ei joudu kokonaan luopumaan elämäntavastaan, johon kuuluu olennaisena osana kuluttaminen. (Tanja Haapamäki 2006, 46.)

3

LUOTTOVAATE

3.1 Idea luottovaatteesta

Suunnittelemani malliston on tarkoitus olla aikaa kestävä, paitsi materiaaleiltaan myös ulkonäöltään. Mietin mistä voisin hakea inspiraatiota suunnitteluuni ja mistä voisin saada tietoa ja ideoita vaatteiden muotokieleen sekä rakenteellisiin ratkaisuihin. Pohdin ensin syytä, jotka tekevät vaatteen minulle itselleni tärkeäksi ja merkitykselliseksi. Suhtaudun tiettyihin vaatteisiin erityisellä luottamuksella, koska ne ovat lopulta pelastaneet minut monelta pukeutumiskriisiltä.

Tältä pohjalta muodostui idea luottovaatteesta. Luottovaate ei ole trendi- tai sesonkisidonnainen, vaan ajaton ja aina päälle sopiva. Luottovaate päällä tuntee olonsa itsevarmaksi ja juuri oikealla tavalla pukeutuneeksi. Se on paras ystävä vaatteen muodossa. Luottovaate ei saa ulkomuodoltaan olla sidottuna aikaan tai tiettyyn tyyliin. Se on monikäyttöinen ja soveltuu moneen tarkoitukseen ja tilanteeseen. Tavoitteena on luoda uusia klassikoita.

3.2 Klassikkovaatteet

Klassikot ovat tyylejä, jotka pysyvät kauan hyvän maun mukaisina tai jotka eivät koskaan täysin menetä suosiotaan. (Sproles & Burns 1994, 13). Klassikkovaatteita kuvataan suunnittelultaan yksinkertaisiksi, mikä estää niiden muuttumisen vanhanaikaisiksi. Klassikkovaatteet voidaan nähdä kompromisseina, jossa tyylipiirteet ovat harmoniassa ja mittasuhteet tasapainossa keskenään. (Easey 1995, 110). Klassikkovaatteet voivat myös nousta uudelleen ja yhä uudelleen muotivaatteiksi. Tätä ilmiötä kutsutaan termillä refashion. (Koskennurmi-Sivonen 1998, 21).

Pyrittäessä suunnittelemaan tulevia klassikoita on siis syytä välttää selkeästi tiettyyn aikaan ja trendeihin sitovia ratkaisuja. Toisaalta joistain trendivaatteista on ajan myötä muodostunut klassikoita. Levi Strauss perusti vuonna 1853 yrityksen, joka valmisti myös muun muassa paksusta indigovärjätystä denimistä tehtyjä housuja työmiehille ja kullankaivajille. Tultaessa 1930-luvulle amerikkalainen maatala-

elämä eli kukoistuskauttaan ja näistä paksuista sinisistä housuista, eli farkuista, oli muodostunut amerikkalaisten miesten kansallisvaate. 50-luvun nuorisovallankumouksen aikaan farkuista tuli muidenkin kuin machomiesten asu. Elokuvatähti James Dean esitteli luokka- ja sukupuolirajat ylittävän muodin. Farkuista tuli nuorison symboli ja suuri trendivaate, josta muodostui ajan myötä klassikko. Nykyään farkut ovat massatuote ja sopivat housut lähes joka paikkaan ja tarkoitukseen. (Ericsson Wärn, K. 2005, 56.)

Kaikki vaateyritykset eivät kuitenkaan pyri tarjoamaan kuluttajille ajattomia ja klassisia tuotteita. Nuutinen listaa väitöskirjassaan erilaisia tapoja tuotteen vanheneeseen. Muotiteollisuudelle tyypillisin tapa on vaateen tyylin vanheneminen. Vaikka tuote fyysisesti kestäisikin, se alkaa jossain vaiheessa näyttää vanhalta. Nopeasti vaihtuvaa muotia tarjoavilla yrityksillä on keinoja edistää tätä tarkoituksellisesti, esimerkiksi vaateen laatua heikentämällä ja väriä vaihtamalla. (Nuutinen 2004, 89.) Vaatteet on siis jo alun perin suunniteltu nopeasti käytöstä poistuvaksi.

Eri tyyleillä on erimittaiset syklit muotiteollisuudessa. Klassikot ja perusvaatteet luetaan pitkäikäisiin tyyleihin, jotka kehittyvät, kasvavat ja päättyvät hitaasti. (Nuutinen 2004, 66.) Klassikkovaate on siis varma valinta käyttäjälle, joka ei halua seurata nopeita tyylinvaihteluita vaan haluaa pukeutua ajattomasti.

3.3 Markkinakartoitus, samankaltaisia tuotteita tarjoavat tuotemerkit

Kartoitin yrityksiä, jotka koin kilpailevan samoista markkinoista sekä kohderyhmistä tulevan mallistoni kanssa. Nämä yritykset ovat erilaisia kuin ne, jotka kilpailevat Globe Hopen kierrätysmateriaaleista valmistettujen tuotteiden kanssa. Markkinakartoitukseen valitsin yrityksiä, jotka tarjoavat trikoovaatteita samalla ideologialla; aikaa ja kulutusta kestäviä vaatteita monenlaisiin tilanteisiin. Koin yritysten kartoittamisen haastavaksi, koska Globe Hopelta ei ole aikaisemmin ilmestynyt yhtään trikoovaatemallistoa, johon voisin varsinaisesti muiden yritysten tuotteita vertailla. Valitsin mukaan Nanson Lempivaateen sekä Nurmi-tuotemerkin.

Nanson Lempivaate-konsepti on rakennettu yrityksen perinteisiin vahvuuksiin luottaen. Perhetausta ja pitkä historia halutaan välittää konseptin myötä myös nuo-

remmille kuluttajille. Lempivaatteen ideologiaan kuuluvat laatu, luotettavuus, pohjoismaalainen muotokieli sekä rento, epämuodollinen tuotefilosofia. (Design Forum Finland 2006). Lempivaatteen suunnittelijoina ovat toimineet nuoret vaate- ja tekstiilisuunnittelijat, mm. Paola Suhonen, Jarno Viitala, Nina Pirhonen sekä uusimmassa, kesän 2011 mallistossa Camilla Mikama. Nuorten suunnittelijoiden kädenjäljen myötä mallistoille haetaan tuoretta ja raikasta ilmettä. (Nansogroup 2011.)

Nanso käyttää tuotteissaan materiaalina pääasiassa luonnonkuituja ja erilaisia sekoitteita, puuvillaa, ekopuuvillaa, modaalia, viskoosia, lyocellia, bambua, pellavaa ja polyamidia. Nanso valmistaa, värjää ja painaa neuloksensa itse. Näin yritys pystyy tarkkailemaan, että kaikki tehdään mahdollisimman ympäristöystävällisesti. Lempivaatemallistoissa ekologisuus ei korostu materiaalin kautta, koska brändin tuotteet eivät ole valmistettu ekopuuvillasta. Kestävän kehityksen ideologia näkyy enemmänkin siinä, että tavoitteena on tarjota laadukkaita ja pitkäikäisiä tuotteita. (Nansogroup 2011.) Lempivaatteissa on myös nähtävissä sesonkien trendien vaikutukset esimerkiksi värien ja printtien kautta. (Kuva 4.)

Kuva 4. Nanso Lempivaatteen tuotteita vuosilta 2007 vuoteen 2009.

Nurmi on vaatesuunnittelija Anniina Nurmin keväällä 2010 perustama vaatemerkki, joka tarjoaa eettisesti ja ekologisesti valmistettuja vaatteita sekä asusteita. Nurmi on perehtynyt kestävän kehityksen ideologiaan vaateteollisuudessa ja kirjoittaa aiheesta blogia nimeltä Vihreät vaatteet. (Anniina Nurmi, 2011). Tuotemerkin tuotteiden materiaalina ovat luomupuuvilla sekä kierrätetty nahka. Muotokieli on yksinkertaista sekä aikaa kestävä. Sesongit eivät eroa toisistaan voimakkaasti, vaan tavoitteena on, että vanhoja ja uusia tuotteita voisi käyttää yhdessä. Eettisyys ja ekologisuus ovat tuotteiden lisäarvona, eivätkä korostu vaatteiden ulkomuodossa. (Mäkitalo 2010.)

Nurmin tuotteet ovat muotokieleltään sekä ideologialtaan lähellä tulevaa mallistoa. Molemmissa käytetään materiaalina luomupuuvillaa, sekä tuotteiden on pyrkimys olla ulkonäöltään yksinkertaisia ja sesongin vaihtelut kestäviä. Erona on kuitenkin se, että Nurmin tuotteissa ei juuri käytetä printtejä, toisin kuin Globe Hopen tuotteissa. (Kuva 5.)

Kuva 5. Nurmin tuotteita.

3.4 Kyselytutkimuksen teoriaa

Kvalitatiivisessa eli laadullisessa tutkimuksessa pyritään ymmärtämään ja selvittämään tutkittavana olevan kohteen ominaisuuksia, laatua sekä merkityksiä kokonaisvaltaisesti. Perinteisiä ja paljon käytettyjä menetelmiä laadullisen tutkimuksen aineiston keräämiseen ovat haastattelu sekä havainnointi. Lisäksi voidaan käyttää erilaisia valmiita aineistoja, tai kerätä eri menetelmillä kirjoituksia ja kertomuksia. On myös mahdollista valita yhden menetelmän sijasta useita tapoja kerätä aineistoa. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Haastattelun idea perustuu siihen, että ihmiseltä itseltään kysytään asioita, joita halutaan tutkia. Haastattelun ongelma on usein vain se, että ihmiset eivät aina kerro asioista niin kuin ne todella ovat. Haastattelu saatetaan myös valita aineistonkeruumenetelmäksi kyseenalaistamatta muita mahdollisesti sopivia menetelmiä. Parhaimmillaan haastatteluissa kuitenkin saadaan perusteellista ja monipuolista tietoa. Haastattelumenetelmät voidaan jakaa karkeasti kahtia; lomakehaastatteluun eli strukturoituun kyselyyn sekä avoimiin ja puoliavoimiin, joissa kysymysten esittämistavat vaihtelevat ja ei ole olemassa valmiita vastausvaihtoehtoja. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Strukturoituja kyselyjä voidaan toteuttaa monin eri menetelmin. Yleisimpiä ovat puhelin-, posti-, verkko- tai henkilökohtainen haastattelu. Usein tekniikoita myös yhdistellään. Valittu tekniikka vaikuttaa paljon siihen, millaisia kysymyksiä kyselyssä voidaan esittää ja millaiset tekijät vaikuttavat vastauksiin sekä tulosten luotettavuuteen. Haastattelijan ja haastateltavan vuorovaikutuksesta voi olla jossain tapauksissa hyötyä, mutta henkilökohtainen kontakti saattaa myös vaikuttaa vastauksiin väärin tavalla. Itsenäisesti suoritettavissa kyselyissä vastaaja ei taas välttämättä osaa vastata kysymyksiin teknisesti oikein tai kysymyksiin saatetaan jättää helposti kokonaan vastaamatta. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

3.4.1 Kyselylomakkeen laatimisesta

Kyselyn onnistumiseen vaikuttaa suuresti huolellisesti laadittu kyselylomake. Mikäli kysymykset eivät ole loppuun asti mietittyjä ja harkittuja, voidaan saada täysin virheellistä tai kyselyn kannalta epäoleellista tietoa. Tärkeintä lomakkeen laatimisessa on siis miettiä, mihin kysymyksiin halutaan vastaajien todella vastaavan. On syytä harkita ensinnäkin kyselylomakkeen pituutta ja kysymysten lukumäärää. Liian monta monimutkaista kysymystä karkottaa vastaajan varmasti, mutta toisaalta tarpeellisia kysymyksiä ei kannata karsia sen takia pois, että pelätään vastaajan jättävän vastaamatta niihin. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Myös lomakkeen ulkoasuun kannattaa kiinnittää huomiota. Tekstin muotoilu täytyy olla selkeä ja vastauksille täytyy olla tarpeeksi tilaa. Oikeinkirjoitus täytyy olla kunnossa ja kysymysten helposti ymmärrettäviä. Kannattaa aloittaa helpoilla ja yksin-

kertaisilla kysymyksillä ja järjestää kysymykset loogiseen järjestykseen. Kyselyn laatijan kannattaa harkita, laittaako hän kyselynsä avoimia kysymyksiä vai antaa ko hän kysymyksiinsä valmiit vaihtoehdot. Usein avoimiin kysymyksiin jätetään helpommin vastaamatta, mutta toisaalta antamalla valmiita vaihtoehtoja voi vahingossa rajata jonkin tutkimuksen kannalta tärkeän vastauksen pois. Jos vastaajajoukko tiedetään hyvin aktiiviseksi, on avointen kysymysten käyttö hyvin perusteltua ja kannattavaa. Jos taas vastaajien halukkuus tai aktiivisuus ei ole tiedossa, ei välttämättä kannata muodostaa kyselylomaketta ainoastaan avoimista kysymyksistä. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Kyselylomakkeen mukaan kannattaa liittää vastausohjeet ja lyhyt selonteko siitä, mihin, miksi ja kuka vastauksia kerää ja mihin niitä aiotaan käyttää. Tämä lisää vastaajien luottamusta ja kannustaa vastaamaan. Vastausohjeissa voi olla myös esimerkkejä, miten johonkin kysymyksiin tulisi vastata. Kannattaa kuitenkin muistaa, että esimerkit voivat rajata vastaajan ajatuksia vain tiettyihin asioihin. Kysymykset kannattaa siis yrittää laatia niin selkeiksi, ettei esimerkkejä välttämättä tarvitse käyttää. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Internet- eli verkkokyselyt ovat www-tekniikoilla toteutettuja, online-tilassa toimivia lomakepohjaisia kyselyitä. Verkkokyselyn tekemisessä on monia etuja. Se mahdollistaa monimutkaiset ja interaktiiviset kysymyslomakkeet ja sillä tavoitetaan suuri joukko ihmisiä pienillä kustannuksilla. Lisäksi tieto saadaan valmiina datana ja vastaajien on mahdollista säilyttää anonyymiutensa. Ongelmaksi saattaa muodostua kohdejoukon tavoitettavuus, otoksen edustavuus, vastausten luotettavuus ja/tai ilkeäpalautte. Verkkokyselyiden laadinnassa on syytä kiinnittää huomiota samoihin seikkoihin kuin missä tahansa lomakekyselyssä. (Alaterä 2004.)

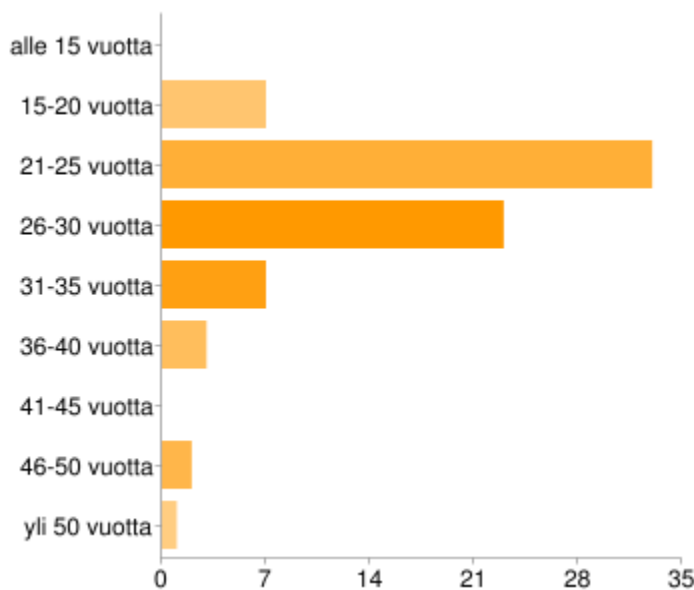
3.4.2 Aineiston keruu

Oma kyselyni koostui seitsemästä kysymyksestä, joiden tarkoitus oli selvittää ihmisten suhtautumista ja mielipiteitä luottovaatteistaan. Kysymykset olivat avoimia, joten vastaajilla ei ollut valmiita vastausvaihtoehtoja. Kyselyn toteutin Google Docs-työkalulla ja se oli avoinna verkossa helmikuun alusta puoliväliin saakka. Päädyin valitsemaan menetelmäksi verkkokyselyn, koska sillä tavoitin parhaiten

mahdollisimman laajan ihmisjoukon. Kysely oli suunnattu kaikille. Levitin kyselyn osoitetta muun muassa facebookissa sekä lähetin osoitteen useille blogin pitäjille esittäen toiveen, että he lisäisivät sen blogiinsa. Muutama ystävällinen henkilö auttoi minua osoitteen levittämisessä. Lisäksi lisäsin sen parille pukeutumisasiheille keskustelupalstalle. Kyselylomake on nähtävänä kokonaisuudessaan liitteissä. (Liite 1.)

Kyselyyn vastasi 78 ihmistä, joista yksi oli mies ja 77 naisia. Suurin joukko, 43 % vastaajista oli iältään 21 - 25-vuotiaita. Toiseksi eniten vastaajia oli ikäryhmässä 26 - 30 vuotta, 30 %. 15 - 20-vuotiaita sekä 31 - 35-vuotiaita oli yhtä paljon, kumpaakin 9 %. 36 - 40-vuotiaita vastaajia oli 4 %, 46 - 50-vuotiaita 3 % ja yli 50-vuotiata 1 %. Alle 15 tai 41 - 45-vuotiaita vastaajia ei ollut yhtään. (Taulukko 1.)

Taulukko 1. Vastaajien ikäjakauma.

alle 15 vuotta 0 %	15 - 20 vuotta 9 %	21 - 25 vuotta 43 %
26 - 30 vuotta 30 %	31 - 35 vuotta 9 %	36 - 40 vuotta 4 %
41 - 45 vuotta 0 %	46 - 50 vuotta 3 %	yli 50 vuotta 1 %

Pyysin vastaajia kuvailemaan pukeutumistyyliään, sillä se kertoo yleensä paljon ihmisen suhtautumisesta vaatteisiin. Muutamat totesivat yksisanaisesti pukeutumi-

sensa olevan yksinkertaista tai tavallista. Suosituin adjektiivi oli rento. Myös sanat tyttömäinen ja vaihteleva esiintyivät useasti. Muita mainittuja olivat mm. leikkisä, sporttinen, trendikäs, värikäs, klassinen, rokki ja persoonallinen. Kaiken kaikkiaan vastaukset erosivat toisistaan melkoisesti, joten tästä kysymyksestä on vaikeaa tehdä selkeää yhteenvetoa.

Seuraavaksi tiedustelin vastaajien lempivaatemerkkiä. Suosituimpia vaatemerkkejä olivat Nanso, Gina Tricot, Marimekko sekä H&M. Myös Esprit, Filippa K, Zara, Vero Moda, Vila, Guess ja IvanaHelsinki. Monelle hinta oli rajaava tekijä vaatteiden hankkimisessa, koska he mielellään suosisivat kalliimpia merkkejä, mutta käytännön syistä eniten tulee ostettua halvempia vaatteita. Toisaalta moni vastaaja ei osannut mainita lempivaatemerkkiään, tai kertoivat ostavansa eri merkkisiä vaatteita käyttötarkoituksen ja sopivuuden mukaan. Muutama kertoi myös itse tehdyt vaatteet parhaimmiksi.

Halusin selvittää, minkälaisia ihmisten luottovaatteet ovat. Pyysin heitä kuvailemaan yhtä tai useampaa luottovaatettaan. Lisäksi halusin tietää, mikä juuri tässä tai näissä vaatteissa heitä erityisesti miellyttää. Pyysin heitä myös erittelemään ominaisuuksia, jotka heidän mielestään tekevät vaatteesta potentiaalisen luottovaatteen. Monet kertoivat luottovaatteekseen trikoopaidan, tunikan tai mekon. Usea myös kertoi vannovansa farkkujen nimeen. Muita mainittuja luottovaatteita olivat mustat leggingsit, hame, mustat housut, löysät housut, neuletakki ja huppari. Vastauksissa oli paljon hajontaa, mutta suurimman suosion saivat trikoosta tehdyt vaatteet. Suosituin väri farkuissa oli sininen ja muissa vaatteissa musta.

Tärkein vastaajien luottovaatteita yhdistävä ominaisuus oli monikäyttöisyys ja mukavuus. Vaatteen täytyy olla mukava käyttää, tarpeen mukaan muunneltava ja helppo yhdistellä muihin vaatteisiin ja asusteisiin. Luottovaatteen täytyy istua käyttäjälleen ja hänen tulee tuntea olonsa siinä kotoisaksi ja edustavaksi. Eräs vastaaja on kuvannut luottomekkoaan osuvasti sanomalla: ”Se istuu niin hyvin, että luulis että se on tehty juuri mua varten.”

Vastaajat arvostivat vaatteissa materiaalin laadukkuutta ja helppohoitoisuutta. Monet arvostivat neutraaleja perusvaatteita, mutta muutamat toivoivat luottovaatteelta erikoisempaa leikkausta tai oivaltavia yksityiskohtia. Osa näki luottovaatteen jo

itsessään näyttävänä ja erikoisena vaatteena, osa taas oli sitä mieltä, että luottovaate on pukeutumisen perusta, itsessään melko tylsäkin vaate, mutta helposti yhdisteltävissä muihin. Väreistä suosituin oli yksivärinen musta ja maanläheiset värit. Muutamat pitivät myös printeistä ja kuvioista kankaassa.

Seuraavaksi pyysin vastaajia kertomaan, millaisiin tilanteisiin ja käyttötarkoituksiin luottovaate sopii. Vastaajien mielestä oli tärkeää, että vaate soveltuu melkein kaikkiin tilanteisiin, pääosin arkikäyttöön ja mihin vuodenaikaan tahansa. Arkikäytöllä tarkoitetaan työ-, opiskelu- ja vapaa-aikana käytettäviä vaatteita. Muina käyttötilanteina mainittiin festarit, illanvietto, matkustaminen, shoppailu ja epäviralliset juhlat. Melkein kaikkien vastaajien mielestä luottovaate soveltuu melkein mihin muuhun tahansa tilanteeseen ja tarkoitukseen, paitsi hienompiin ja virallisimpiin juhliin, joihin pukeudutaan erillisiin juhlavaatteisiin.

Lopuksi tiedustelin, kuinka kauan vastaajien luottovaatteet säilyvät käytössä. Pääosa vastaajista kertoi vaatteen säilyvän vuodesta muutamaan vuoteen. Muutamat luottivat vaatteen kestävän noin 5 vuotta tai enemmänkin ja eräät taas toivoivat luottovaatteensa kestävän vaikka ikuisesti. Syitä vaatteen käytöstä poistumiseen oli joko sen rikki meneminen tai muuten käyttökelvottomaksi muuttuminen tai käyttäjän kyllästyminen vaatteeseen. Osa ei halua heittää vanhoja luottovaatteitaan pois, vaan joko korjaa tai tuunaa ne tai käyttää niitä kotivaatteina.

3.4.3 Kyselyn perusteella tehdyt päätelmät

Kyselyssä tuli ilmi monia asioita, jotka olisivat olleet pääteltävissä muutenkin. Halusin kuitenkin vahvistuksen omille käsityksilleni ihmisten suhtautumisesta luotto- ja lempivaatteisiin. Karkeasti jaettuna ihmisiä on kahdenlaisia; toiset suhtautuvat vaatteisiinsa ja pukeutumiseen ajatuksella ja intohimolla. He todella pitävät osaa vaatteistaan luotettuina, tavallaan kuin parhaina ystävinään. Vaatteet säilyvät käytössä parhaimmillaan vuosikausia, ja niitä korjataan tarvittaessa. Tämä joukko on ihanteellinen kohderyhmä ajatellen mallistoni kohderyhmää. Toinen ryhmä koostuu ihmisistä, jotka eivät suhtaudu vaatteisiinsa niin tunteellisesti, vaikka ehkä panostavatkin pukeutumiseensa ja kohtelevat vaatteitaan hyvin sekä huoltavat niitä. Heidän luottovaatteensa vaihtuvat usein tai he eivät ole ajatelleet koko asiaa.

Selkeitä tuloksia tai yksiselitteisiä päätelmiä tästä kyselystä on melko vaikea esittää, koska kyse on erilaisten ihmisten mielipiteistä. Kysely vahvisti sen, että luottovaate on henkilökohtainen ja riippuu täysin käyttäjän mieltymyksistä sekä sen hetkisestä tilanteesta. Monet vastaukset olivat sellaisia, että ne periaatteessa sulkivat toisensa pois. Esimerkiksi joku saattoi vastata kysymykseen neutraali ja toinen samaan kysymykseen erikoinen. Molempia ominaisuuksia on mahdottomuus saada mahtumaan yhteen vaatteeseen. Sellaista luottovaatetta, joka vastaisi kaikkien ihmisten tarpeeseen, on mahdotonta suunnitella. Myös se, että luottovaate vastaisi mahdollisimman monen ihmisen tarpeisiin, on suuri haaste.

Kyselyn tärkeintä antia minulle varsinaiseen suunnittelutyöhön oli se, että ymmärsin, kuinka tärkeää vaatteiden on soveltua monenlaisille vartalotyypeille. Ihmiset arvostavat vaatteissaan sitä, että vaate korostaa heidän parhaimpia ja häivyttää epäimartelevia puolia. Kysely vahvisti myös käsitystäni, että tehtävänantoni mukaiset vaatteet voisivat hyvinkin olla monen vastaajan tulevia luottovaatteita. Vastaukset saivat minut entistä varmemmaksi siitä, että malliston toinen pääväri täytyy olla musta ja printti tai kuosi hillitty. Vaikka ihmiset luonnollisesti ostavat kaupasta sitä mitä tarjolla on eli ns. sesongin trendivaatteita, kukaan ei siltikään maininnut vaatteen trendikkyuden olevan tärkeimpiä luottovaatteen ominaisuuksia. Luottovaatteet ovat ajattomia ja niitä hankitaan ja käytetään muun kuin muodikkuuden vuoksi.

Hieman yllätyksenä itselleni tuli se, että suurin osa vastaajista luotti luottovaatteensa kestävän käytössä vain noin vuoden tai korkeintaan muutaman vuoden. Toisaalta vaate, jota käytetään paljon, kuluu nopeasti. Eräs vastaajista perusteli kuitenkin vaatteen kestävän vajaan vuoden, koska siihen todennäköisesti kyllästyy ennemmin kuin vaate menee rikki tai muuttuu muuten käyttökelvottomaksi. Vastakkaisiakin näkemyksiä löytyi. Eräs vastaaja kertoi toivovansa luottovaatteilta ikuisuuskäyttöä.

Suunnittelussa on tärkeää ottaa huomioon myös vaatteiden monikäyttöisyys ja niiden helppo yhdisteltävyys. Ihanteellinen luottovaate voisi olla vaatekaapin perusta, jonka ympärille rakennetaan erilaisilla vaatekappaleilla ja asusteilla erilaisia asukokonaisuuksia. Kyselyn vastaukset antoivat minulle inspiraatiota ja vinkkejä suunnitella perusvaatteita oivaltavilla yksityiskohdilla.

Anonyymina tapahtuvat kirjalliset kyselyt eivät ole kyselyistä kaikista luotettavimpia, mutta antavat juuri tällaisissa tarkoituksissa hyviä ideoita ja suuntaa-antavia neuvoja. Valitettavasti aina parhaimmatkaan vastausohjeet tai selkeimmät kysymystenasettelut eivät takaa sitä, että kaikki vastaajat ymmärtäisivät kysymyksen oikein. Toisaalta joskus kysymysten laatija huomaa vasta vastauksista, että kysymys on ollut alun perinkin epäonnistunut tai huonosti muotoiltu.

4

SUUNNITTELUPROSESSI

4.1 Toimeksianto ja työn aikataulu

Sovin sähköpostitse Globe Hopen toimitusjohtajan Seija Lukkalan kanssa opinnäytetyöni tekemisestä heille. Tarkempaa toimeksiantoa varten matkustin Nummelaan tapaamaan häntä. Ensimmäinen vierailuni Globe Hopessa oli tiistaina 25.1., jolloin sovimme opinnäytetyöni aiheen, sen kriteerit sekä aikataulun. Aikataulu tehtiin tarkoituksella melko nopeatempoiseksi, jotta minulla olisi opinnäytetyön loppuvaiheessa aikaa keskittyä raportin kirjoittamiseen ja hiomiseen.

Sovimme ensimmäisten luonnosten palautuspäiväksi maanantain 14.2. Tämän jälkeen yritys lupasi kommentoida luonnoksia ja valita niistä mallit, joita se haluaa minun jatkokehittävän. Tämän jälkeen olisi kaksi viikkoa aikaa tehdä valituista luonnoksista ensimmäiset protoversiot. Seuraava vierailu sovittiin maanantaiksi 28.2., jolloin teemme ensimmäisen sovituksen. Sovituksen jälkeen minulla olisi jälleen kaksi viikkoa aikaa muokata kaavoja ja mahdollisesti tehdä uudet protot. Viimeiseksi vierailukerraksi sovimme maanantain 14.3., jolloin on tarkoitus sovittaa vaatteita uudelleen. Työn lopullinen palautus yritykselle sovittiin huhtikuun alkuun, jolloin palautan postitse protot, kaavat sekä työohjeet. Tämän jälkeen yritys lupasi antaa minulle palautetta.

4.2 Toimeksiannossa määritellyt kriteerit

Opinnäytetyöni tehtävänä ja tavoitteena on suunnitella naisten trikoovaatemallisto ekopuuvillasta Globe Hopelle. Malliston kohderyhmänä on yrityksen pääasiallinen kohderyhmä, johon kuuluvat nuorehkot, tiedostavat urbaanit naiset, jotka ovat valmiita kokeilemaan asioita ja ovat avoimia uudelle. Vaatteiden täytyy sopia vapaa-aikaan, mutta ne eivät saa olla liian rentoja esimerkiksi työvaatteiksi.

Vaatteiden toivottiin olevan melko yksinkertaisia ja selkeitä, mutta sisältävän silti oivaltavia yksityiskohtia. Niistä saa kuvastua ajan henki ja tulevat ilmiöt sekä nousevat trendit, mutta ne eivät saa olla sidottuja nopeasti vaihtuvaan pintamuotiin.

Minun toivottiin suunnittelijana tunnistavan mahdollisia tulevien klassikoiden aineksia ja tuovan niitä vaatteisiin. Materiaalina mallistossa on ekologisesti tuotettu puuvillatrikoo. Tämä on ainut neitseellinen materiaali, mitä Globe Hope tuotannossaan käyttää. Tähän asti puuvillatrikoo tuotteet ovat olleet lähinnä t-paitoja, eikä markkinoilla ole ollut koskaan varsinaista trikoovaatemallistoa.

Sovimme, että mallisto koostuu 3-5 vaatteesta. Tuotteiden hintataso on keskiluokkaa, noin 50-100 euroa kappaleelta. Vaatteiden täytyy olla teolliseen tuotantoon soveltuvia, eli ei liian monimutkaisia toteuttaa. Myös yksityiskohtien täytyy olla tarkoin harkittuja, koska turhien ja monimutkaisten yksityiskohtien tekeminen saattaa nostaa vaateen hinnan liian korkeaksi. Minulle ei annettu varsinaisia rajoitteita koskien vaatteiden tyyliä tai tuoteryhmiä.

Malliston suunnitteluun liittyy myös kuosisuunnittelu. Minun on tarkoitus tehdä ehdotuksia kuoseista ja väri vaihtoehtoista, joista yritys saa valita mieluisimman. Lopullinen valinta tehdään, kun päätetään malliston tuotantoon menemisestä. Kuosisuunnittelun teemaa tai aihetta ei rajattu muuten, kuin että sen pitää olla sopiva Globe Hopen linjaan.

Määrittelin aluksi mallistolle erilaisia tavoitteita. Malliston tavoitteena on tarjota ihmisille mukavia käyttövaatteita, jotka sopivat materiaalinsa ja muotokieleensä puolesta monenlaiseen käyttöön. Tarjota ratkaisu kuluttajalle, joka etsii tulevaa luotto- tai lempivaatetta vuosiksi eteenpäin. Malliston vaatteiden täytyy erota toisistaan tarpeeksi, mutta soveltua käytettäväksi myös yhdessä.

Ekologiset tavoitteet liittyvät materiaalin lisäksi ajattomaan muotokieleeseen. Ekologisuuden ei ole välttämättä tavoitteena näkyä vaatteiden ulkomuodossa konkreettisesti, (esimerkiksi kantaaottavana printtinä) vaan enemmän siinä, että vaatteet ovat niin klassisia ja aikaan sitoutumattomia, että kestävät sen puolesta käytössä pitkään. Dorothy MacKenzie kertoo kirjassaan Green design, miten vaatteiden suunnittelulla voidaan pyrkiä ekologisuuteen. Vaatteiden suunnittelussa voidaan pyrkiä ekologisuuteen suunnittelemalla vaatteita, joita on helppo muuntaa muodin muuttuessa tai suunnittelemalla kestäviä ja klassisia vaatteita, jotka ovat tyylikkäitä riippumatta sen hetken muodista. (MacKenzie 1997, 142.)

Suunnittelun pohjaksi loin luottovaatteen (Luku 3.1 Idea luottovaatteesta). Hain inspiraatiota mietiskelemällä vaatetta ihmisen parhaana ystävänä. Luin vastauksia läpi ja pohdiskelin sellaisia käytännön ratkaisuja, jotka vaatteissa ovat aikaa kestäviä. Halusin tietoisesti välttää voimakkaita elementtejä, koska ne muuttuvat nopeasti vanhan näköisiksi. Toisaalta vaatteet eivät saa olla myöskään liian tavallisen näköisiä, ns. perusvaatteita, koska silloin suunnittelussa ei olisi mitään uutuusarvoa. Easey kertoo kirjassaan Fashion Marketing, että perusvaatteiden ryhmään kuuluvat mm. siniset farkut ja t-paidat, joihin sopii myös klassikkovaatteen määritelmä. (Easey 1995,110). Klassikon määritelmää käsittelin luvussa 3.1 Klassikkovaate.

Pyrin välttelemään erikoisia hiharatkaisuja. Erikoisella tarkoitan tässä esimerkiksi voimakkaasti poimutettua puhvihihaa tai vuosina 2010 - 2011 paljon trikoopaidoissa nähtyä ns. lampaanlapahihaa. Tein luonnoksiin melko yksinkertaisia ja perinteisiä, klassisia hiharatkaisuja. Joukossa oli kuitenkin myös ns. lepakkohiha, joka voidaan yhdistää helposti 80-lukuun tai 2000-luvun loppuun.

Leggingsien mukaan ottamista pohdiskelin melko kauan. Leggingsit tulivat uudelleen muotiin 2000-luvulla ja eivät sen jälkeen ole poistuneet katukuvasta. Mietin, onko niissä ainesta kestäväksi klassikkovaatteeksi mallistooni, mutta lopulta päädyin siihen, että jonkinlaista versiota on aiheellista ehdottaa Globe Hopelle. Leggingsit sopivat mukaan myös sen takia, että ne ovat sopiva vaatekappale käytettäväksi mekkojen ja tunikoiden kanssa.

Päätin panostaa erityisesti mekkojen ja tunikoiden suunnitteluun, koska ne ovat mielestäni hyvä esimerkki monikäyttövaatteesta. Mekko on enemmän kuin yksittäinen ylä- tai alaosa, koska sitä voi käyttää yksinkin. Myös Globe Hopella on niitä runsaasti mallistoissaan. Moni kyselyyn vastanneista myös mainitsi luottovaatteen sa olevan nimenomaan mekko tai tunika.

4.2.1 Ajattomuus käsitteenä

Ajattomuus eli ajaton määritellään suomen sivistyssanakirjassa seuraavasti; ”ajaton = ajasta tai aikakaudesta riippumaton, aina ajankohtainen tai muodikas.”

(Suomisanakirja 2011). Ana Nuutinen esittelee väitöskirjassaan Edelläkävijät (2004) ajattoman tuotteen määritelmän: Hyvä materiaali + hyvä väri + hyvä idea = ajaton tuote. (Nuutinen, 2004, 180). Ajattoman tuotteen perusta on siis hyvä materiaali, väri sekä idea. Nämä yhdessä eivät saa viitata mihinkään aikakauteen tai olla selkeästi yhdistettävissä ohivirtaavaan muotiin.

4.2.2 Monikäyttöisyys

Monikäyttöisyys ilmaisee mallistoni käytännön näkökulmaa. Monikäyttöisyys merkitsee vaatteissa helppoa yhdisteltävyyttä sekä muuntautumiskykyä. Yksi monikäyttöinen vaate saattaa korvata monta erilaista vaatekappaletta, mikäli se on helposti yhdistettävissä esim. erilaisiin asusteisiin sekä muihin vaatteisiin. Monikäyttöinen vaate on myös muuntautumiskykyinen, eli se on helposti muunnettavissa erityyloseksi tai eri käyttötarkoitukseen sopivaksi.

4.2.3 Ekopuuvillatrikoo materiaalina

Globe Hope käyttää tuotteissaan GOTS-merkittyä (Global Organic Textile Standard) ekologisesti viljeltyä puuvillaa. Tästä materiaalista käytetään yleisesti nimeystä luomupuuvilla tai ekopuuvilla. Se eroaa ns. perinteisesti tuotetusta puuvillasta siten, että ekopuuvillaa viljellään pelloilla, joilla ei ole käytetty saastuttavia keino-lannoitteita eikä tuhohyönteisiä ja kasvitauteja tuhoavia myrkkäjä. Luonnonmukaisesti tuotettu puuvilla poimitaan käsin, jolloin ei tarvitse käyttää kemikaaleja kuivatamaan kasvin lehtiä, kuten muuten puuvillan viljelyssä tehtäisiin. (Globe Hope 2011.)

Luomupuuvilla on paitsi ympäristölle kannattavaa, myös taloudellisesti järkevää erityisesti kehitysmaiden viljelijöille. He säästävät rahaa, kun heidän ei tarvitse ostaa kalliita torjunta-aineita ja voivat viljellä puuvillapensaiden välissä muitakin kasveja ja vihanneksia. Ekologisesti viljellyn puuvillan osuus koko puuvillaviljelystä on kuitenkin vielä hyvin pieni, vaikka määrä on kasvussa. Suurimmat luomupuuvillan tuottajamaat ovat Intia, Kiina ja Turkki. Luomupuuvilla poimitaan käsin, mutta se ei vielä riitä tekemään puuvillasta luomua. Luomupuuvilla on kasvatettu ilman petro-

kemiallisia lannoitteita ja torjunta-aineina käytetään tuholaisten luontaisia vihollisia. (Rantanen 2007.)

Mikäli luomupuuvillan viljelyn suosio kasvaa voimakkaasti, voidaan sen ekologisuus kyseenalaistaa. Luomuviljely vie enemmän pinta-alaa, koska luonnonmukaiset torjunta-aineet eivät ole yhtä tehokkaita kuin kemiallisesti tuotetut vastaavat. Ei ole yksiselitteistä vastata kysymykseen, mikä olisi kaikista materiaaleista ekologisin. (Rantanen 2007.)

Puuvillalla on monia hyviä ominaisuuksia. Puuvilla hengittää ja imee kosteutta sekä tuntuu miellyttävältä iholla. Huonoja ominaisuuksia ovat kutistuvuus pesussa, rypistyvyys sekä likaantumisherkkyys. (Markkula 1999, 51). Puuvillatrikoo joustaa jonkin verran rakenteensa vuoksi, mutta usein siihen lisätään hieman elastaania joustoa parantamaan. Vaatteiden suunnittelussa ja kaavoituksessa täytyy ottaa huomioon trikoon joustavuus.

Henkilökohtaisesti puuvillatrikoo on minulle läheinen ja mieluinen materiaali. Olen työskennellyt sen kanssa paljon ja voisin sanoa sen olevan lempimateriaalini. Trikoo on hyvin monipuolinen materiaali ja laskeutuvuutensa ja joustavuutensa ansiosta se mahdollistaa monenlaisia muotoja ja saumaratkaisuja.

4.3 Malliston suunnitteluprosessi

Ensimmäisenä suoritin taustatyötä tekemällä kyselyn luottovaatteista. Poimin suoraan elementtejä ja adjektiiveja luottovaatekyselyn vastauksista ja pohdiskelin, miltä ne näyttäisivät vaatteissa. Olisin ehkä voinut koota fiiliskollaaseja ja muotokielitauluja ajatuksistani ja malliston hengestä, mutta en kokenut niitä tarpeelliseksi. Minulle ei ole ominaista purkaa ajatuksiani ulospäin visuaalisiksi kollaaseiksi.

Aloitin luonnostelemalla ideoitani piirtämällä. Hahmottelin sekä yksityiskohtia, että selkeitä, melko valmiita vaatteita. Pyrin ottamaan mukaan mahdollisuuksien mukaan erilaisia vaatekappaleita. Pääasiassa luonnokset koostuivat yläosista, meikoista, tunikoista ja muutamista hameista sekä legginseistä. Lähdin ehkä turhankin nopeasti ajattelemaan mallistoa valmiina tuotteina, joka aina rajoittaa suunnittelun luovuutta.

Tässä vaiheessa kävin itseni kanssa keskustelua siitä, millä tavalla ja missä muodossa lähettäisin luonnospakettini (Liite 2.) yritykselle. Päädyin piirtämään luonnokseni puhtaaksi mustalla tussilla valkoiselle paperille, skannaamaan ne ja sitten värittämään ja käsittelemään piirrokseni photoshop-ohjelmalla valmiiksi. Piirsin tunnelmakuvien lisäksi myös alustavat tasokuvat. Lähetin paketin yritykselle ja he kommentoivat luonnoksiani. He antoivat minulle kehuja ideoiden monipuolisuudesta ja runsaudesta, mutta kertoivat olleensa hieman yllättyneitä niin valmiiksi hiotuista tuotteista. Heille olisi riittänyt siinä vaiheessa vain ideaehdotukset malliston visuaalista ilmeestä ja fiiliksestä. Koska minun oli tarkoitus määrätä valmistaa ensimmäiset protovaatteet seuraavaan vierailuun mennessä, luulin, että he haluaisivat nähdä luonnoksissa jo melko valmiita vaatteita.

Malliston pääväriksi päättyi musta, koska se on myyvin ja yksi klassisimmista väreistä. Päätin, että mallistossa tulee olemaan vain kaksi väriä, musta sekä toinen väri. Harmahtava armeijanvihreä valikoitui yhdeksi vaihtoehdoksi. Se on Globe Hopelle tyypillinen väri, koska monet heidän tuotteistaan ovat tämän värisiä johtuen heidän paljon materiaalina käyttämästään armeijan ylijäämätuotteista. Keskiharmaan värin valitsin mukaan, sillä se sopii hyvin mustan kanssa ja on neutraali väri. Harmaata väriä voidaan pitää myös klassikkona. Viimeinen väri vaihtoehto mustan pariaksi on ruskea. Ruskea on maanläheinen, neutraali ja klassinen väri.

Ensimmäiset protovaatteet vastasivat luonnoksiani. Varsinainen mallien hiominen ja yksityiskohtien viilaus tapahtui ensimmäisen sovituksen jälkeen. Samat johtavat ideat säilyivät vaatteissa koko suunnitteluprosessin ja tuotteiden kehittymisen ajan.

4.4 Kuosisuunnittelu

Globe Hope käyttää kuoseissaan yleensä aiheita, jotka ovat lähtöisin suomalaisesta luonnosta tai suomalaisuudesta ylipäätään. En halunnut luopua tästä teemasta ja lähdin ensimmäisenä etsimään inspiraatiota kasvien lehdistä. En myöskään halunnut vielä tässä vaiheessa lyödä lukkoon kuvioiden tai kuosiraporttien kokoa. Yritykselle esittelemässäni kuosiluonnospaketissa kuosia oli kokeiltu ”pukea” vaatteisiin useassa eri koossa.

Pohdin piirrosten tyyliä ja halusin kokeilla erilaisia vaihtoehtoja. Globe Hopen tyyli on perinteisesti ollut leikkisä ja hieman humoristinen, tyylitelty eikä realistisen valokuvamainen. Kuoseissa seikkailevat esimerkiksi eläimet tai muut teemaan sopivat hahmot. (Kuvat 6-9.)

Kuva 6: Eläinkuusin trikoopaita kevät-kesä 2009 mallistosta. (Globe Hope 2009.)

Kuva 7. Printtipaita syksy-talvi 2007-2008-mallistosta. (Globe Hope 2007.)

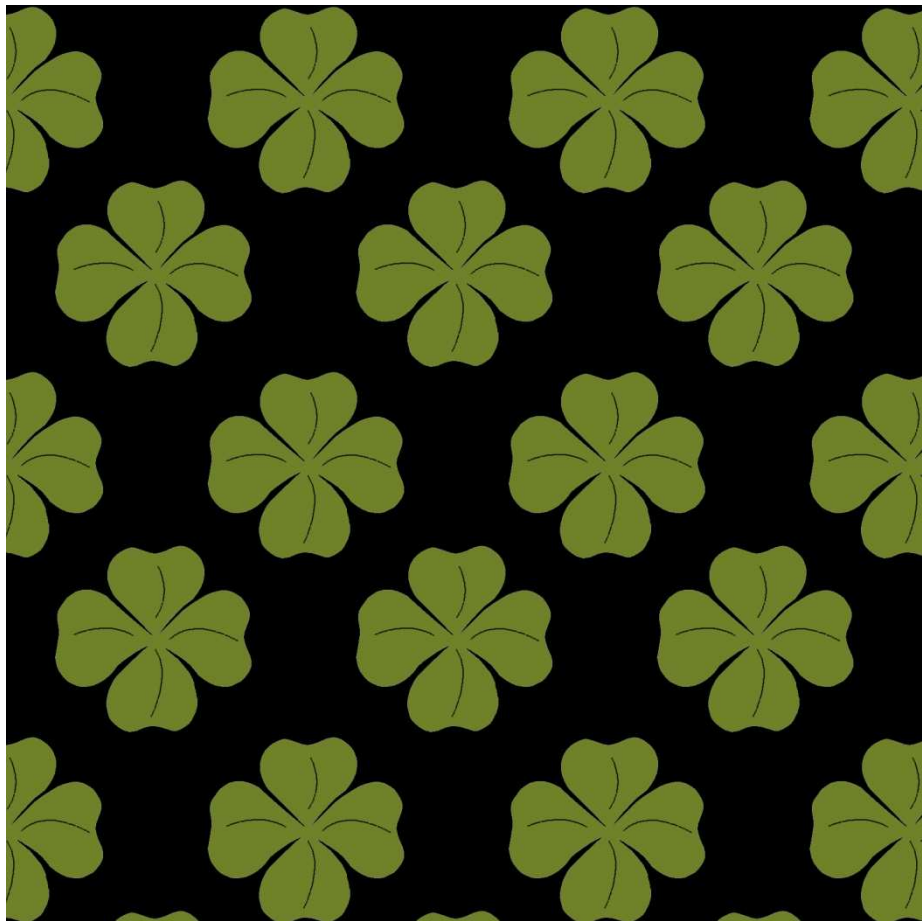

Kuva 8. Kierrätysaiheinen kuosi pussukoissa. (Globe Hope 2011.)

Kuva 9. PMMP-yhtyeelle suunniteltu kuosi. (Rokkikauppa 2011.)

Päädyin ensimmäiseksi kokeilemaan ideaani apilakuosista. Neliapila on harvinainen muunnos kolmilehtisestä apilasta ja sen löytämisen uskotaan tuovan onnea. Mielestäni neliapila on sekä ulkonäöltään, että merkitykseltään sopiva Globe Hoppen kuosin aiheeksi. Tekemäni neliapila-kuosi on hyvin yksinkertainen ja naivistinen tyyliiltään. Kuosin väreiksi valitsin vihreän ja mustan. (Kuva 10.)

Kuva 10. Kuosiehdotus 1: Apilat

Seuraavaksi kuosin aiheeksi valitsin vaahteranlehden. Tämän kuosin tyyliksi valitsin piirrosmaisena jäljen. Kuvassa näkyvät vain lehden ääri viivat. Väreinä säilytin vihreän ja mustan. Kokeilin värejä molemmin päin. (Kuva 11.)

Kuva 11. Kuosiehdotus 2: Vaahteranlehti.

Seuraavaksi kokeilin perinteisen tyylin vastakohtaa, aidosta koivunlehteä esittävästä valokuvasta muokattua, rasteroitua/pikselöityä kuvaa. Väriksi kuosiin valitsin mustan ja harmaan. (Kuva 12.)

Kuva 12. Kuosiehdotus 3: Koivunlehti

Neljännän kuosiehdotuksen aiheeksi otin sienet, vaikka ne ovatkin aika paljon käytetty aihe kuoseissa. Valitsin omaan versiooni sieniksi tatteja. Tatit on piirretty melko piirrosmaisella tyyllillä. Väreiksi kuosiin tuli ruskea ja musta. (Kuva 13.)

Kuva 13: Kuosiehdotus 4: Sienikuosi.

Esittelin kuosiehdotukseni yrityksessä ensimmäisten protojen sovituksen yhteydessä. He pitivät eniten kuosiehdotuksesta, jossa oli koivunlehtiä. (Kuva 12.) Sovimme, että jatkokehittelen koivunlehtikuosia eteenpäin ja esittelen seuraavalla kerralla uusia ehdotuksia.

4.5 Valitut vaatemallit

Yritys valitsi luonnosten joukosta viisi erilaista mallia, joista he halusivat nähdä protovaatteet. He valitsivat 3 mekkoa/tunikaa, yhden paidan ja legginsit. Seuraavassa esittelen mallit yksitellen. Mukana on esityskuvat, joissa on kuosiehdotelmia sekä tasokuvat, joista käy ilmi vaatteiden rakenne.

Milla-niminen mekko (Kuva 14.) on lyhythihainen ja mitoitukseltaan väljä. Siinä on vyötärön kohdalle ommellut kiristävät kuminauhat, jotka korostavat vyötäröä ja tekevät vaatteesta rennon, mutta naisellisen. Pääntie on huoliteltu tuubinauhalla. Hihansuut ja helma on ommeltu tasosaumurilla.

Kuva 14: Milla-mekko

Jonna (Kuva 15.) on pitkähihainen tunika, jossa on kääntötaskut. Helma on rypy-tetty ja ommeltu kiinni leveään kaitaleeseen. Päätie on huoliteltu tuubinauhalla ja hihansuut on ommeltu tasosaumurilla.

Kuva 15. Jonna-tunika

Jenny-paita on lyhythihainen ja tyköistuva paita, jossa on etupuolella U:n muotoinen leikkaus, jossa on neljä nappia. Pääntie, hihansuut sekä helma on ommeltu tasosaumurilla. Mimmi on Jonna-mekon alaosan kaavasta "irroitettu" hame, jossa on kääntötaskut. Vyötäröllä on kuminauha ja alareunassa leveä kaitale. (Kuva 16.)

Mimmi-hametta ei ollut mukana vielä ensimmäisessä sovituksessa, mutta ehdotin yritykselle itse, että mallistoon tehtäisiin vielä lisäksi erillinen hame. Paita kaipasi pariin jotain muuta kuin pelkkiä legginssejä. Päädyin Jonna-tunikan alaosaan sen vuoksi, että sen taskuratkaisuun oltiin tyytyväisiä ja ihastuneita. Lisäksi on järkevää ja aikaa säästävää hyödyntää jo olemassa olevaa kaavaa sekä se luo mallistolle yhtenäistä ilmettä.

Kuva 16. Jenny-paita ja Mimmi-hame.

Nikki on lepakkohihainen tunika, joka on yläosastaan rento ja väljä, mutta vyötäröltä ja lantiolta istuva. Sen keskellä edessä on piilonapitus, jossa on yhdeksän nappia. Hihat ovat $\frac{3}{4}$ mittaiset. Ninni-legginsit ovat kuminauhavyötäröiset legginsit, joiden etupuolelle on tikattu hiuslaskokset. (Kuva 17.)

Kuva 17. Nikki-tunika ja Ninni-legginsit.

Päädyin suunnittelutyössäni siihen ratkaisuun, että malliston suurin yhdistävä tekijä on printti- ja värimaailma, koska vaatteiden ulkomuoto ja rakenteelliset ratkaisut ovat keskenään melko erilaiset. Samanlainen henki säilyy kuitenkin läpi malliston. Vaatteet ovat selkeitä, melko yksinkertaisia, mutta niistä löytyy myös moniulotteisuutta. Ne eivät ole supernaisellisia tai tyttömäisiä, mutta imartelevat monenlaisia vartaloja. Viimeistelyssä ja yksityiskohdissa on hyödynnetty samoja ratkaisuja, esimerkiksi kaikkien tunikoiden ja mekkojen kaula-aukoissa on käytetty tuubikaitaletta. Vaatteet ovat helposti yhdisteltävissä ja erilaisiin makumieltymyksiin on pyritty vastaamaan mahdollisimman laajasti.

4.6 Lopulliset kuosit

Esiteltyäni Globe Hopelle ensimmäiset kuosisuunnitelmani, (4.4 Kuosisuunnittelu) sovimme, että jatkan koivunlehti-kuosin jatkokehittelyä. Tein kolme uutta versiota, jotka esittelin yrityksessä toisella vierailukerralla. Yritys piti myös uusista kuosiehdotuksista, mutta ei osannut valita niistä mieleisintään. Toisaalta sopivimman kuosin valinta ei ole vielä ajankohtaista, koska malliston tuotantoon menemisestä ei ole päätetty. Tärkeintä yritykselle tässä vaiheessa oli saada muutama hyvä, käytettävä ja toimiva kuosiehdotus, joka sopii mallistossa käytettäväksi.

Ensimmäisessä ehdotuksessa on käytetty erilaista koivunlehteä ja hieman erilaista asettelua. Tein kokeiluja, joilla testasin miten kuosi toimii erikokoisena ja –värisenä. (Kuvat 18-21.) Käytin nimeämisessä tapaa Kuosiehdotus 2.1, 2.2 sekä 2.3, jotta ne eivät menisi sekaisin ensimmäisten kuosiehdotusten kanssa. Kokeilin myös miltä kuosi näyttää vaatteissa. (Kuvat 22-23.)

Kuva 18. Kuosiehdotus 2.1 ruskealla pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 19. Kuosiehdotus 2.1 vihreällä pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 20. Kuosiehdotus 2.1 vihreällä pohjalla ja valkoisella printillä

Kuva 21. Kuosiehdotus 2.1 harmaalla pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 22. Kuosiehdotus 2.1A vaatteissa.

Kuva 23. Kuosiehdotus 2.1B vaatteissa.

Kuosiehdotuksessa 2.2 päädyin käyttämään rikkinäistä koivunlehteä. Tein kokeilu- ja kuosin toimimisesta erisuuntaisena ja –kokoisena. (Kuvat 24-26.) Kokeilin myös pukea kuosia vaatteisiin. (kuvat 27-28.)

Kuva 24. Kuosiehdotus 2.2 versio A.

Kuva 25. Kuosiehdotus 2.2 versio B.

Kuva 26. Kuosiehdotus 2.2 versio C.

Kuva 27. Kuosiehdotus 2.2A vaatteissa.

Kuva 28. Kuosiehdotus 2.2B vaatteissa.

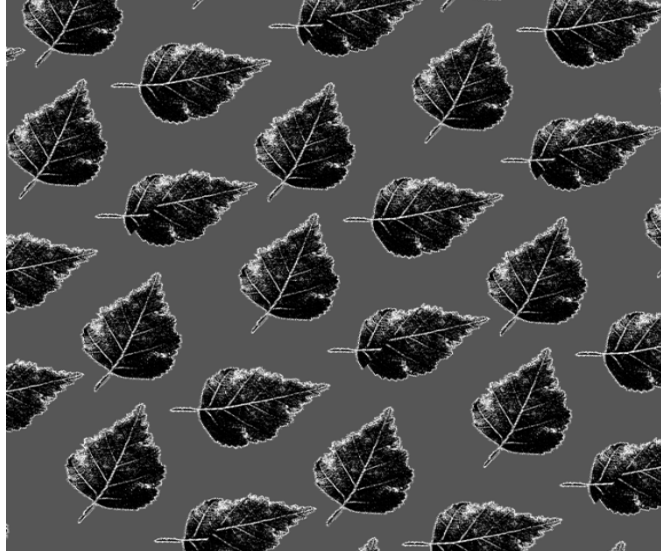
Ehdotuksessa 2.3 käytin alkuperäistä koivunlehteä, jonka asettelua ja kokoa hie-
man muutin. Tein myös tästä kuosista kokeiluja erikokoisena ja värisenä. (Kuvat
29-31.) Puin myös kuosia vaatteisiin. (Kuvat 32-33.)

Kuva 29. Kuosiehdotus 2.3 vihrellä pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 30. Kuosiehdotus 2.3 ruskealla pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 31. Kuosiehdotus 2.3 harmaalla pohjalla ja mustalla printillä.

Kuva 32. Kuosiehdotus 2.3A vaatteissa.

Kuva 33. Kuosiehdotus 2.3B vaatteissa.

4.7 Teollinen vaatesuunnitteluprosessi Nuutisen mukaan

Alun perin minun piti opinnäytetyöni suunnitteluprosessissa seurata hyväksi havaittua valmista prosessimallia, mutta päädyin lopulta seuraamaan omaa intuitiotani ja työskentelemään itsenäisesti ilman valmista mallia. Prosessimalliin tutustumiseen etukäteen olisi varmasti ollut minulle suunnittelutyössäni apua, mutta päätin toimia omien vaistojeni mukaan. Jokaisella suunnittelijalla on oma henkilökohtainen tapansa suunnitella ja muodostaa kokoelmansa, vaikka ehkä alitajuntaisesti melkein kaikki noudattavatkin samaa kaavaa. Seuraavassa käyn läpi Ana Nuutisen muodostaman vaatesuunnittelumallin sekä vertaan sitä omaan toimintatapaani.

Ana Nuutinen on esitellyt kirjassaan *Edelläkävijät* vaatesuunnitteluprosessin, jonka hän on muodostanut tutkimuksensa ja suomalaisten vaatesuunnittelijoiden haastatteluiden perusteella. Perinteisesti teollinen vaatesuunnitteluprosessi koostuu tyyllisten muutosten ennakoinnista, materiaalien ja tuotteiden kehitystyöstä sekä niiden valmistamisesta. Prosessiin kuuluu myös tukku- ja vähittäiskauppiaille sekä kuluttajille markkinoiminen. Prosessissa voidaan katsoa olevan neljä selkeää vaihetta; herääminen, tulkinta, yhdentyminen ja vakiinnuttaminen. (Nuutinen 2004, 184-185.)

Herääminen kuuluu suunnittelutyön abstraktiin vaiheeseen, jolloin suunnittelija ikään kuin haastelee, mitä ilmassa on. Hän pyrkii tunnistamaan vallitsevat tyylit ja ennakoimaan niiden kehityssuunnat sekä arviomaan nykyisten mallistojen menestymistä ja kilpailijoiden tuotteita ja menestymistä markkinoilla. Heräämisen vaiheessa suunnittelija pyrkii sulkemaan mielestään edelliseen sesonkiin liittyvät asiat ja ikään kuin avaamaan silmänsä uudelle. Suunnittelijoilla on jokaisella oma tapansa keskittyä uuteen sesonkiin; toiset seuraavat orientoituneesti trendiennusteita ja toiset taas inspiroituvat jostain muusta. (Nuutinen 2004, 149-153.)

Seuraava suunnitteluprosessin vaihe on tulkinta. Suunnittelija luo tarinan, joka on tavallaan henkilökohtainen projektisuunnitelma, johon on määritelty muutama kärkeä yksityiskohta. Tarinan tekeminen ja sen kertominen on osa prosessin hallitsemista sekä myöhemmin samaa tarinaa voidaan käyttää markkinointitarkoituksessa. (Nuutinen 2004, 159.) Yksinkertaisesti tarina on avuksi siinä, että oikea tuote saadaan kohderyhmälle oikeaan aikaan, oikeaan paikkaan ja oikeaan hintaan. (Easey 1995, 104.)

Väri on usein ensimmäinen asia, johon suunnittelija keskittyy. Sesongin värikartta muodostuu trenditoimistojen ja materiaalitoimittajien ehdotuksista, kohderyhmien mieltymyksistä, pioneerien tuotteiden väreistä sekä suunnittelijan itse vaistoamista väreistä. Yleensä värikartta koostuu noin kymmenestä väristä, joiden täytyy erottua selkeästi edellisestä sesongista. Kuitenkin mukana on värejä, jotka eivät muutu tai vaihdu kokonaan, vaan väri vaihtaa sävyä vähitellen. Näin varmistetaan koelman uutuusarvo. (Nuutinen 2004, 167-170.) Materiaalivalinnat tehdään yhtä aikaa värivalintojen kanssa. Materiaali määrittää tuotteen ulkonäön, sen muodon sekä tunnun. Ajankohtainen tuote muodostuu Nuutisen mukaan omasta materiaa-

lista, omasta väristä tai painokuosista ja protovaatteesta. (Nuutinen 2004, 171-172.)

Yhdentyminen on vaatesuunnittelun konkretisoiva vaihe. Siinä keskitytään luotujen tarinoiden kertomiseen, protovaatteiden tekemiseen, valmistusprosessin hiomiseen ja yksityiskohtien tarkentamiseen. (Nuutinen 2004, 185.) Tässä vaiheessa suunnitellaan sesongin markkinointia eli luodaan sille sielu ja määritellään kohderyhmä. Se on hyvin tärkeä tuotekehityksen vaihe. Mainonnan on sitten tavoite saavuttaa tämä kohderyhmä, esimerkiksi esittelemällä muotivalokuvissa kuluttajan ihanne-elämäntyyliä. (Nuutinen 2004, 172.)

Lopullinen kokoelma eli vaatemallisto muodostuu tässä suunnittelun vaiheessa. Nuutisen mukaan suunnittelija käyttää tarinaansa kokoelman lähtökohtana ja tekee sen perusteella päätökset muodoista, materiaaleista ja lisätarvikkeista. Inspiraation lähteenä ovat trendikollaaseihin kootut tarinat eli teemat. Sesongin siluetin valintaan kuuluu ensin kaksiulotteisen siluetin lukkoon lyöminen, jonka jälkeen päätetään kolmiulotteinen volyymi. Tämän jälkeen suunnittelija keskittyy yksittäisten vaatekappaleiden tarkentamiseen ja yksityiskohtien hiomiseen. (Nuutinen 2004, 179.)

Kaupallisen vaatesuunnittelun viimeinen vaihe eli vakiinnuttaminen on isoksi osaksi erilaisten toimintojen koordinoitua, yhdenmukaistamista ja sujuvoittamista. Siinä vaiheessa kokoelma alkaa olla valmis ja tehdään vielä viime hetken varmistuksia. Uudesta sesongista aletaan tiedottaa ja mediaa lähestytään markkinointitarkoituksessa. Tuotannon puolella tehdään vielä viimeisiä hienosäätöjä valmistuksen suhteen. (Nuutinen 2004, 184-210.)

4.8 Oma suunnittelumallini

Oma suunnittelumallini oli suoraviivaisempi kuin Nuutisen esittelemä. Ensimmäisenä suoritin taustatyötä tekemällä kyselyn luottovaatteista. Poimin suoraan elementtejä ja adjektiiveja luottovaatekyselyn vastauksista ja pohdiskelin, miltä ne näyttäisivät vaatteissa. Olisin ehkä voinut koota fiiliskollaaseja ja muotokielitauluja ajatuksistani ja malliston hengestä, mutta en kokenut niitä tarpeelliseksi osaksi

ajanpuutteen vuoksi. Muodostan niitä tavallaan päässäni, mutta minulle ei ole ominaista purkaa niitä ulospäin visuaalisiksi kollaaseiksi.

Lähdin liikkeelle tekemällä paljon luonnoksia erilaisista vaatteista, joissa mielestäni oli ajattomia ja klassisia elementtejä. Lähetin luonnokset (Liite 2.) yritykselle, joka valitsi niistä viisi mieleistään, jota aloin jatkokehittämään. Luonnoksissa ei ehkä vielä näkynyt kovin selkeää mallistollista rakennetta, mutta pienillä yksityiskohtien hiomisella sain yhteneväisyyksiä aikaiseksi. Yhtenäinen ilme mallistoon tulee enemmän printistä kuin vaatteiden muotokielestä.

Kaavoitin viisi valittua mallia ja valmistin niistä ensimmäiset protot, joita kävin sovittamassa yrityksessä. Prototyöskentelystä ja sovituksista olen kertonut enemmän luvussa 5. Valmistin myös toiset protot, jotka sovituksen jälkeen toimitin yritykseen yhdessä kaavojen ja työohjeiden kanssa. Tiivistettynä suunnittelumallini siis eteni seuraavasti; taustatyö, ideointi, luonnostelu, prototyöskentely, kaavamuutokset, mallikappaleiden teko ja lopulliset työohjeet.

5

VALMISTUS

5.1 Kaavoitus, ensimmäiset protot ja ensimmäinen sovitus

Minulla on onneksi runsaasti kokemusta trikoovaatteiden kaavoituksesta, eivätkä mallit olleet kovin haastavia. Tein ensiksi mallikappaleiden kokoiset peruskaavat, josta lähdin kuosittelemaan malleja. Yritin arvioida vaatteisiin tulevia väljyyksiä vertaamalla mallikoon mittataulukkoa sekä luonnoksiani. On tärkeää, että vaateen ilme säilyy samana luonnoksesta valmiiseen vaatteeseen asti. Joskus vaatteita täytyy kuitenkin ensin sovittaa, ennen kuin ymmärtää, kuinka paljon väljyyttä johonkin tiettyyn kohtaan tarvitsee. Pyrin pitämään vaatteiden kaavat ja saumaratkaisut teknisesti mahdollisimman yksinkertaisina eli ottamaan kaavoitukseen mukaan teollista näkökulmaa. Yritin karsia vaatteesta ylimääräiset ja lopputuloksen kannalta epäoleelliset saumat ja tikkaukset pois, koska nämä vain nostaisivat turhaan vaateen lopullista hintaa.

Valmistin ”esiprotot” kierrätyskeskuksesta löytämästäni jätetrikoosta ja päätin sovittaa niitä ennen ensimmäistä sovitusvierailua yritykseen. Sovituksessa vaatteisiin tuli jonkin verran muutoksia, erityisesti väljyyksiin. Melkein kaikkiin tuotteisiin täytyi lisätä hieman väljyyttä sekä mekkojen helman pituuksia täytyi lyhentää. En kuitenkaan uskaltanut ottaa pituuksista kovin paljoa pois, koska mallini oli hieman lyhyempi kuin keskimääräinen kokoa 36 oleva. Esiprotosten perusteella valmistin ensimmäiset varsinaiset protot yritykseltäni saamastani materiaalista.

Ensimmäinen sovitukseni Globe Hopella meni hyvin. Vaatteisiin oltiin kaiken kaikkiaan tyytyväisiä, vaikka ne olivatkin melko karkeat versiot. Tällä tarkoitan sitä, että vaatteet eivät olleet viimeistelyä eikä kaikkia rakenteellisia ratkaisuja ollut hiottu loppuun saakka. Esisovitukseni osoittautui hyödylliseksi, sillä kovin merkittäviä muutoksia ei vaatteisiin tullut. Väljyyttä täytyi edelleen lisätä melkein kaikkiin vaatteisiin. Leggingsit olivat ainoat, joihin muutoksia ei tullut. Ehdotukseni Jonna-mekon alaosasta tehtävästä hameesta otettiin positiivisesti vastaan. Muutenkin mekon taskuratkaisuun oltiin ihastuneita. Mekkoon piti kuitenkin lisätä väljyyttä alaosaan ja kaitaleeseen. Lisäksi takakappaleen kädentieltä täytyi hieman ottaa sisälle. Nikki-tunikaan täytyi lisätä väljyyttä lantiolle sekä lepakkohihoja täytyi suurentaa. Mil-

la-mekon toivottiin olevan ylipäättään paljon väljempi malliltaan, koska sovituksessa se osoittautui liian suoran malliseksi ja liian tiukaksi. Jenny-paita oli muuten hyvä, mutta pari senttiä täytyi lisätä pituuteen, sekä poistaa pienet palat hihansuisista kainaloiden kohdalta. Esittelin sovituksen yhteydessä myös luonnostelemiani kuosiehdotukset. Väriehdotuksista pidettiin ja kuoseista eniten yrityksen mieleen oli rasteroitu lehtikuosi. Sovimme, että jatkokehittelen sitä lisää ja esittelen tuotokseni seuraavassa tapaamisessa.

5.2 Toinen sovitus ja mallikappaleet

Päätin toteuttaa jokaisen vaatekappaleen uudelleen ja tehdä niistä viimeistellyt versiot, jotta jokainen vaate olisi toteutettu suunnittelemani tavalla. Kuosia en mallikappaleisiin kuitenkaan tehnyt. Tein kaavoihin sopimamme muutokset ja keskityin miettimään sopivia viimeistelyratkaisuja vaatteisiin. Tavoitteena oli käyttää mahdollisimman paljon samoja ratkaisuja, mikä paitsi helpottaa työskentelyä, myös tuo yhtenäisyyttä malliston ulkonäköön. Vaatteet on esitelty myös luvussa 4.5 Valitut mallit. Lisää valokuvia on mukana liitteissä. (Liite 3.)

Nikki-tunikaan (Kuva 34.) tein piilonapituksen yrityksen toiveiden mukaan. Piilonapituksen tueksi laitoin joustavan tukinauhan. Helma ja hihansuut huolittelin 3 cm:n käänteellä tasosaumurilla. Nikkin on tarkoitus olla yläosastaan rennon väljä ja alaosastaan istuva ja suoraviivainen. Toisen sovituksen jälkeen todettiin, että tunika kaipasi edelleen muutamaa senttiä lisäväljyyttä lantiolle.

Kuva 34. Nikki-tunikan mallikappale.

Jenny-paita (Kuva 35.) on istuva lyhythihainen peruspaita pienellä lisätwistillä. Paidan etukappaleen erillisen osan päädyin toteuttamaan kaksinkertaisena, jotta päästiin mahdollisimman siistiin ja yksinkertaiseen lopputulokseen. U:n muotoisen osan kiinnitin etukappaleeseen tasosaumurilla. Paidan etuosaan tuli neljä nappia. Pääntien, hihansuut ja helman ompelin tasosaumurilla. Toisen sovituksen jälkeen todettiin, että Jenny-paita oli muuten sopiva, mutta etukappaleen erillistä osaa päädyttiin muokkaamaan sentin verran yläosastaan pienemmäksi, jotta suorat linjat säilyvät.

Kuva 35. Jenny-paidan mallikappale.

Ninni-legginsit (Kuva 36.) todettiin jo ensimmäisessä sovituksessa hyväkokoisiksi, eikä niihin tarvinnut tehdä muutoksia. Tein kuitenkin niistä uuden version, johon lisäsin hiuslaskokset etukappaleisiin. Tämä yksityiskohta tuo legginsille persoonallista ilmettä ja erottaa ne muista peruslegginsistä. Legginsien lahkeensuut on huoliteltu tasosaumurilla ja niiden vyötäröllä on kuminauhakuja.

Kuva 36. Ninni-legginsien mallikappale.

Jonna-tunikan (Kuva 37.) helmakaitale osoittautui toisessa sovituksessa edelleen hieman liian tiukaksi. Sitä päädyttiin suurentamaan neljällä sentillä. Tunikan pituudesta keskusteltiin myös, mutta sen mitta päädyttiin pitämään reisien puolivälissä. Kääntötaskut toteutettiin saumattomasti niin, että ne kuuluvat etu- ja takakappaleiden kaavoihin. Hihojen suut huolittelin tasosaumurilla.

Kuva 37. Jonna-tunikan mallikappale.

Toteutin Mimmi-hameen (Kuva 38.) Jonna-tunikin kaavan alaosa hyväksikäyttäen. Sovituksessa todettiin, että vyötäröä täytyi laskea 10 cm. Samoin helmakaitaletta täytyi suurentaa kuten Jonna-tunikassakin. Mimmi-hameessa taskut ovat myös osa etu- ja takakappaleen saumoja, jotka ovat keskenään samanlaiset. Vyötäröllä on kuminauhakuja.

Kuva 38. Mimmi-hameen mallikappale.

Milla-mekkoon (Kuva 39.) lisäsin väljyyttä useita senttejä. Se osoittautui hyväksi ratkaisuksi ja mekko näytti nyt rennolta ja mukavalta, niin kuin oli tavoiteltukin. Kuminauharypytystä päätettiin kuitenkin siirtää parilla sentillä eteenpäin. Milla-mekon hihansuut sekä helma on ommeltu tasosaumurilla.

Kuva 39. Milla-mekon mallikappale.

Mallistostani pidettiin ja se sai yrityksen edustajilta kehuja. Lupausta vaatteiden tuotantoon menosta ei kuitenkaan vielä voitu antaa. He kuitenkin uskoivat, että ainakin osaa malliston vaatteista voitaisiin hyödyntää ainakin jossain vaiheessa. Esittelin samalla myös eteenpäin viemäni kuosiehdotukset.

5.3 Tuotetiedon hallinta

Koska suunnittelija on suunnittelut vaateen aina luonnoksista viimeisiin viilauksiin asti, on usein hänen tehtävänä tehdä myös tuotteista erillinen tuotekortti. Suunnittelija välittää tuotekortin avulla tietoa suunnittelemaansa vaatteesta sen valmistajalle. Kortista käy ilmi vaateen nimi, materiaalit ja lisätarvikkeet sekä siihen on liitetty tasokuva, poikkileikkauskuvat ja työohjeet. Tuotekortit sisältöineen vaihtelevat yrityskohtaisesti.

Tasokuvat ovat pelkistettyjä kaksiulotteisia piirroksia, jotka kertovat valmistettavan vaateen rakenteesta. Tasokuvasta käy ilmi vaateen leikkaussaumojen määrä sekä niiden sijainti. Se helpottaa hahmottamaan vaateen osat ja yksityiskohdat. Poikkileikkauskuvat eli rakennekuvat kertovat tarkemmin ommeltavien saumojen rakenteesta. Ne ilmoittavat esimerkiksi erilaiset ompeleet ja saumojen suuruuden. Ompelija pystyy valmistamaan vaateen poikkileikkauskuvien avulla. (Ylönen & Häkkinen 2005, 42.)

Sain käyttööni Globe Hopen käyttämän tuotekorttipohjan, johon täydensin vaatteiden tiedot ja lisäsin taso- ja poikkileikkauskuvat. Osan kohdista jouduin jättämään tyhjäksi, koska minulla ei ole tietoa niistä asioista. Esimerkiksi kohdat ”sesonki”, ”painatus/väri” sekä ”etikettien sijainti” jäivät täydentämättä, koska malliston sesonkia ei ole lyöty lukkoon, eikä värejä ja printtejä ole varmasti päätetty. Etikettien sijaintikaan ei ole oleellinen tieto ennen kuin vaatteet menevät tuotantoon, vaan tieto voidaan lisätä kortteihin myöhemmin. Jokaisen vaateen tuotekortti löytyy liitteistä. (Liite 4.)

6

YHTEENVETO JA POHDINTA

6.1 Yhteenveto

Opinnäytetyöni lähti kiinnostuksesta ekologiseen näkökulmaan vaatesuunnittelussa. Suomalainen kierrätysmateriaaleista designtuotteita valmistava yritys nimeltä Globe Hope tarjosi mahdollisuuden yhteistyöhön. Opinnäytetyöni toimeksiannoksi muodostui naisten trikoovaatemalliston suunnittelu ekopuuvillasta. Malliston oli määrä olla klassikkovaatemallisto, joka olisi saatavilla kauemman kuin yhden sesongin, joten vaatteissa täytyi olla ajattomia elementtejä. Globe Hopella ei ole ennen ollut valikoimissaan varsinaista trikoovaatemallistoa, joten tämä oli ensimmäinen työ laatuaan. Koska trikoo on minulle tuttu materiaali, pääsin näyttämään osaamiseni sen työstämisessä.

Idea suunnitteluun kumpusi luottovaatteesta. Luottovaate merkitsee minulle ajatonta ja aina päälle sopivaa vaatetta, joka on kuin paras ystävä vaateen muodossa. Toteutin kyselyn, jossa tiedustelin ihmisten luottovaatteita ja pyysin heitä muun muassa määrittelemään elementtejä, jotka tekevät vaatteesta luottovaatteen. Tuloksista kävi ilmi, ettei luottovaate ole yksiselitteinen asia ja se rakentuu jokaisen henkilökohtaisista mieltymyksistä. Yhteen vaatekappaleeseen on mahdotonta koota kaikkia miellyttäviä ratkaisuja, mutta tiettyyn pisteeseen asti monikäyttöinen ja mahdollisimman monia miellyttävä vaate on kuitenkin mahdollista luoda. Vastaukset antoivat tukea omalle mielikuvalleni luottovaatteista.

Perehdyin klassikkovaatteiden ja ajattomuuden määritelmiin. Ekologisen näkökulman suunnitteluun antaa vaatteiden ajattoman ulkokuoren lisäksi ekologisesti tuotettu materiaali. Mallistoni koostui kolmesta ydinsanasta, joita ovat ajattomuus, monikäyttöisyys sekä ekopuuvillatrikoo. Ekologisuus on ajankohtainen aihe edelleen, vaikka sitä onkin käsitelty opinnäytetöissä jo pitkään.

Tiedonhankinnan pohjalta käynnistyi suunnitteluprosessini, johon kuului vaatteiden kokonaisvaltainen suunnitteluprosessi. Yritys valitsi luonnosteni perusteella vaatemallit, joista tein protot kahteen kertaan. Vaatteiden sovitustierailut yrityksessä kuuluivat projektiin ja veivät sitä osaltaan eteenpäin. Tein mallistoon myös kuo-

siehdotelmia. Koska en käyttänyt suunnitteluprosessini pohjalla valmista mallia, tein vertailuja oman prosessini sekä Ana Nuutisen muodostaman teollisen vaatesuunnittelumallin välillä. Lopuksi arvioin omaa suoriutumistani koko opinnäytetyön osalta.

6.2 Yrityksen palaute

Sain yritykseltä palautetta työni eri vaiheissa sekä lopullisen arvioinnin palautettuani heille kaiken lupaamani materiaalin. Niihin sisältyivät protovaatteet, kaavat, tuotekortit sekä kuosisuunnitelmat.

Ensimmäisenä sain palautetta sähköisesti palauttamastani luonnospaketista, jossa he pitivät ideoiden runsaudesta ja siitä että luonnoksia oli paljon, mutta olisivat kaivanneet jonkinlaista tarinaa, joka olisi koonnut irralliset vaatekappaleet yhteen. Minulta oli myös jäänyt tuotteiden nimeäminen tai numeroiminen, joka vaikeutti tiettyihin vaatteisiin viittaamista. Mallistopalavereissa kanssani olivat keskustellessa yrityksen toimitusjohtaja Seija Lukkala, myymäläpäällikkö Johanna Baumann sekä vaihtelevasti muita yrityksen työntekijöitä. Palavereissa sain hyvää palautetta protovaatteista sekä kuosisuunnitelmista. Kommunikaatio pelasi hyvin ja positiivinen sekä rakentava palaute innosti minua jatkamaan työtä eteenpäin.

Lopullisen arvioinnin he antoivat kirjallisena palautettuani kaikki työhöni kuuluvat osiot. He kommentoivat minua antamassaan arvioinnissa seuraavasti:

”Huolimatta siitä, että mallistopalaverit olivat nopeatempoisia, Yli-Hukkala hoiti ammattitaitoisesti kaikki tapaamiset osoittaen kykyä kuunnella, analysoida ja ottaa kantaa muutosehdotuksiin, sekä ymmärtää yrityksen edustajien mielipiteet tuotekehitykseen.”

He olivat sitä mieltä, että olin sisäistänyt hyvin heidän antamansa kriteerit ja toimeksiannon. Lisäksi osoitin tekemieni ratkaisujen perusteella heidän mielestään hyvää tuntemusta trikoovaatteiden kaavoituksesta. Koska tämä oli ensimmäinen Globe Hopelle suunniteltu trikoovaatemallisto, myös he pitivät työtä antoisana ja merkityksellisenä yritykselleen. Lopuksi he arvioivat työtäni kokonaisuudessaan sanoin:

” Lopullista suoritusta arvioidessamme Yli-Hukkala hoiti mielestämme projektin alusta loppuun kiitettävästi. Hän työskenteli hyvin itsenäisesti sekä osoitti luovuutta suunnitteluprosessissa.”

6.3 Itsearviointi

Jälkikäteen arvioituna opinnäytetyöni sujui ajankäytöllisesti melko hyvin. Konkreettinen työ, eli suunnittelu, kaavoitus ja protovaatteet olivat valmiina jo hyvissä ajoin, joten minulle jäi melko runsaasti aikaa keskittyä raportin kirjoittamiseen ja hiomiseen. Silti en ole varma, näkyykö se positiivisesti lopputuloksessa. Minun olisi pitänyt aloittaa kirjoitustyö aikaisemmin. Lopussa kiire yllätti, kuten projekteissa aina lopulta käy. Saattaa myös olla, että panostin mallien työstämiseen ja ompeluun niin paljon energiaa, että se meinasi loppua raportin kirjoitusvaiheessa kesken. Toisaalta otin huiman loppukirin raportin kokoamisessa.

Olen tyytyväinen malliston vaatteisiin, koska ne olivat mielestäni tehtävänannon mukaisia ja yritys otti ne hyvin vastaan. Sain kiitettävän palautteen ja tuotteilla on mahdollisuus mennä tuotantoon. Protovaatteet ovat myös laadukkaasti toteutettuja. Mielestäni oli hyvä ”esisovittaa” tuotteita ennen varsinaista vierailua yritykseen, koska näin pystyin vielä muokkaamaan kaavoja ja viemään Globe Hopelle ensimmäisiä protoja paremmin istuvat tuotteet. Pääsin näyttämään vahvuuteni ja tunteukseni trikoon suhteen. Onnistuin suunnittelemaan heille selkeitä ja yksinkertaisia, mutta oivaltavia yksityiskohtia sisältäviä vaatteita, joissa on klassisia ja aikaa kestäviä piirteitä. Ne näkyvät siinä, etteivät vaatteet ole tyyllisesti yhdistettävissä itsestään selvästi mihinkään aikakauteen tai pintatrendiin. Ne ovat myös monikäyttöisiä sekä helposti yhdisteltävissä sekä keskenään että muiden vaatteiden kanssa. Vaatteet soveltuvat teolliseen tuotantoon.

Luottovaate oli mielestäni hyvä idea ja tiedonhankinnallinen ajatus suunnittelun pohjalle. Sen määritelmä sopii tehtävänantoon. Tavoitteenani oli syventyä luottovaatteeseen käsitteenä ja onnistua määrittelemään, mitä kaikkea se pitää sisälleen. Oli ehkä riskaabelia lähteä määrittelemään uutta käsitettä, koska niitä maailma on jo pullollaan, mutta mielestäni onnistuin tässä ja luottovaate oli tarpeellinen ja kuvaava käsite jo nimensäkin puolesta.

Projekti lähti vauhdilla liikkeelle. Minulla oli vain kaksi viikkoa aikaa ensimmäisten luonnosten palauttamiseen. Aikaa olisi voinut olla enemmänkin, koska joskus malliston suunnittelu vaatii aikaa ideoiden kypsyttelyyn. Toisaalta kiire oli avuksi, koska sain protovaatteet nopeasti tehtyä, eivätkä ne jääneet muutenkin kiireisten viikkojen viikkojen ajalle. Oppimisen kannalta järjestys olisi ehkä voinut olla erilainen, ensin olisi suunniteltu kunnolla ja sitten toteutettu suunnitelmat. En kuitenkaan koe, että tämä näkyisi lopputuloksessa mitenkään, koska ehkäpä juuri tällainen toimintamalli sopii minulle suunnittelijana.

LÄHTEET

- Alaterä, T. 2004. Internetin tiedonkeruumenetelmät. Tiedonkeruu verkossa [Verkkojulkaisu]. [Viitattu 18.4.2011] Saatavana: www.fsd.uta.fi/hk/tuomas/yhtis/tiedonkeruu_verkkokysely2004.ppt
- Anniina Nurmi. 2011. [Verkkosivu]. Vaatesuunnittelija Anniina Nurmi. [Viitattu 16.4.2011] Saatavana: <http://www.anniinanurmi.com/finnish/about.html>
- Baumann, J. 2011. Myymäläpäällikkö. Globe Hope Oy. Haastattelu 25.1.2011.
- Design Forum Finland. 2006. [Verkkosivusto]. Nanso Oy. Vaate on viesti. [Viitattu 16.4.2011] Saatavana: http://www.designforum.fi/FPC_nanso
- Easey, Mike. 1995. Fashion marketing. London: Blackwell Science.
- Ericsson Wärn, K. 2005. Chic. Valitse oikeat vaatteet - luo oma tyyli. Werner Söderström Osakeyhtiö.
- Finnish Design Shop. 2011. [Verkkosivu]. Nanso Lempivaate. [Viitattu 15.4.2011] Saatavana: http://www.finnishdesignshop.fi/Nanso_Lempivaate-m-33.html
- Globehope. 2010. [Verkkosivu]. [Viitattu 15.3.2011] Saatavana: <http://www.globehope.com/fi/>
- Haapamäki, T. 2006. Roskasta designbrändiksi. Case Secco ja Globe Hope. Tampere: Tampereen yliopisto. <http://tutkielmat.uta.fi/pdf/gradu01289.pdf>
- Koskennurmi-Sivonen, R. & Raunio, A-M. 2003. Vaatekirja. Helsinki: Yliopistopaino.
- Mackenzie, D. 1997. Green design. Design for the environment. London: Laurence King.
- Markkula, R. 1999. Tekstiilitieto. Porvoo: WSOY.
- Mäkitalo, M. 2010. [Verkkojulkaisu]. Anniina Nurmi hyppäsi pois oravanpyörästä. [Viitattu 16.4.2011] Saatavana: <http://www.ts.fi/teemat/tyyli/164769.html>
- Nuutinen, A. 2004. Edelläkävijät. Hiljainen, implisiittinen ja eksplisiittinen tieto muodin ennustamisessa. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Rantanen, L. 2007. [Verkkojulkaisu]. Ekokuitua ja tekokuitua. [Viitattu 15.4.2011] Saatavana: <http://www.vihrealanka.fi/node/1558>

Rokkikauppa. 2011. [Verkkosivu]. Orgaaniset ja ekologiset tuotteet. [Viitattu 16.4.2011] Saatavana: <http://www.rokkikauppa.com/siteshop/item/-/id/835>

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. [Verkkójulkaisu]. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere : Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto [Viitattu 12.4.2011] Saatavana: <http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus>

Suomisanakirja. 2011. [Verkkosivu]. Sivistyssanakirja. [Viitattu 16.4.2011]. Saatavana: <http://suomisanakirja.fi/ajaton>

Sproles, G.B. & Burns, L. 1994. Changing Appearances. Understanding dress in contemporary society. New York: Fairchild.

Ylönen, H. & Häkkinen, R. 2005. Vaatetusalan ammattitekniikan käsikirja. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

LIITTEET

Liite 1. Luottovaatekysely

Liite 2. Luonnospaketti

Liite 3. Valokuvat

Liite 4. Tuotekortit

LIITE 1: Luottovaatekysely

Hei! Olen 24-vuotias vaatetusmuotoilun opiskelija Seinäjoen Ammattikorkeakoulusta. Haen tietoa opinnäytetyöhöni ihmisten luotto- ja lempivaatteista. Olen hyvin kiitollinen, jos jaksat kuluttaa hetken ja vastata kysymyksiini! Meillä kaikilla varmasti on luottovaatteita. Sellaisia, jotka tekevät olon itsevarmaksi ja jotka puukee mielellään päälleen. Mikä tekee näistä vaatteista sellaisia?

Kuvaile pukeutumistyyliäsi muutamalla sanalla?

Mikä on lempivaatemerkkisi? Miksi?

Minkälainen on luotto/lempivaatteesi? Voit kertoa myös useammasta vaatteesta.

Mikä sinua erityisesti miellyttää tässä vaatteessa/vaateissa?

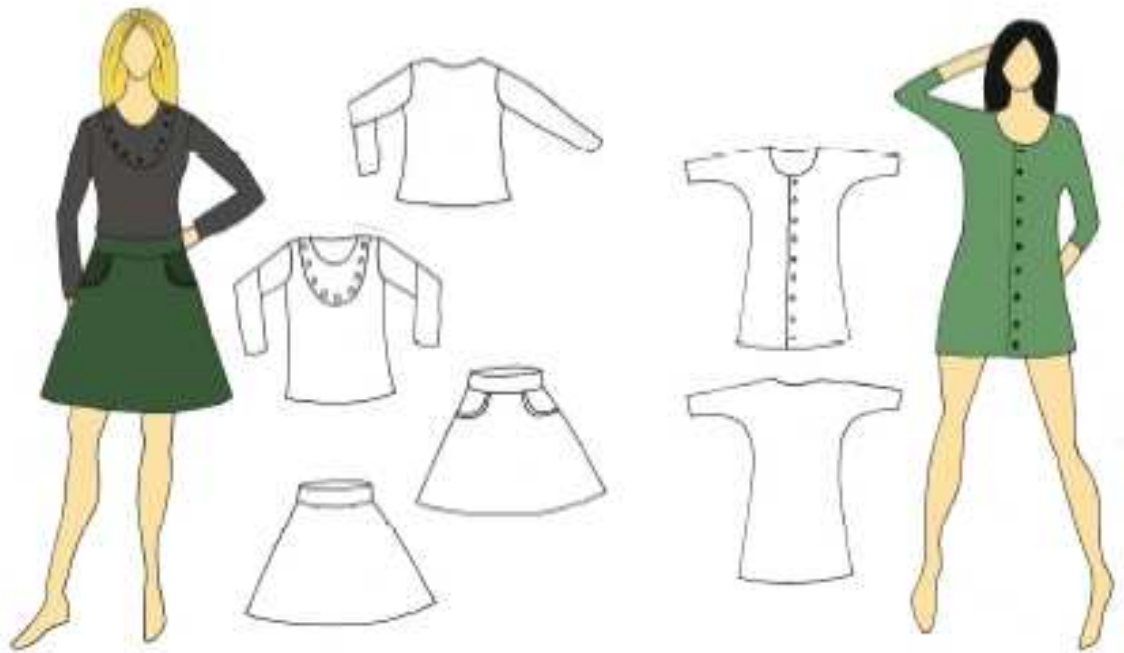
Minkälainen muotokieli/rakennetekniset ratkaisut, materiaali, yksityiskohdat, väri, printti vaatteessa tekevät siitä luottovaatteen? Erittele ominaisuuksia, jotka tekevät vaatteesta luottovaatteesi.

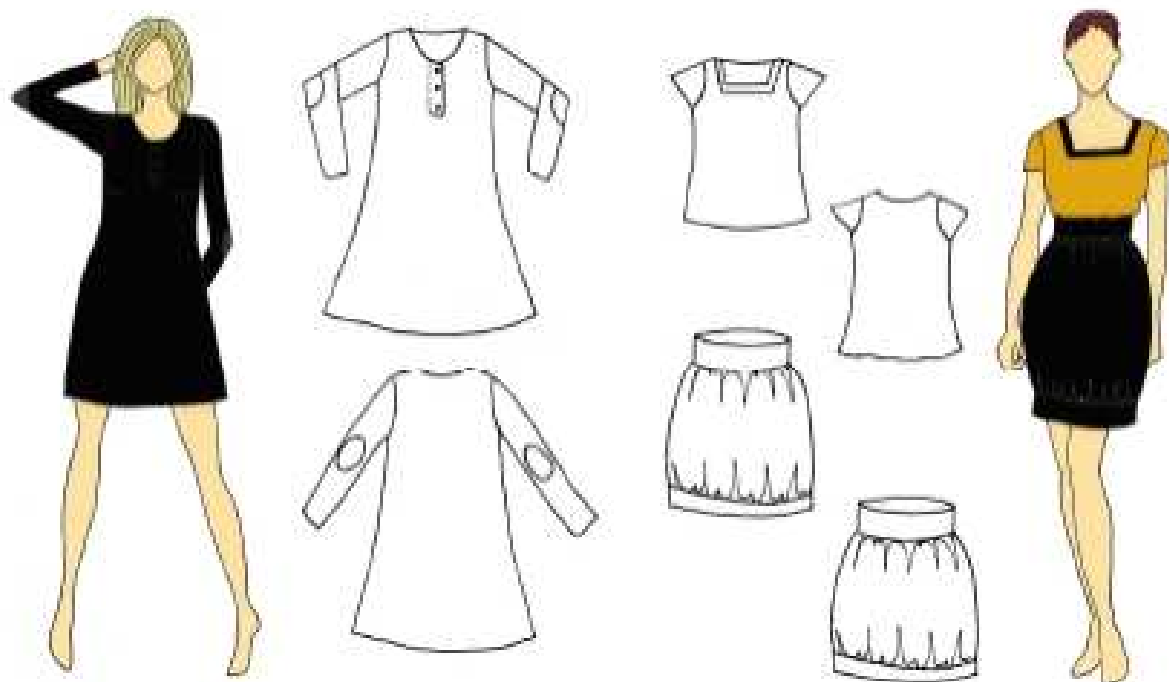
Millaisiin tilanteisiin ja käyttötarkoitukseen luottovaate sopii?

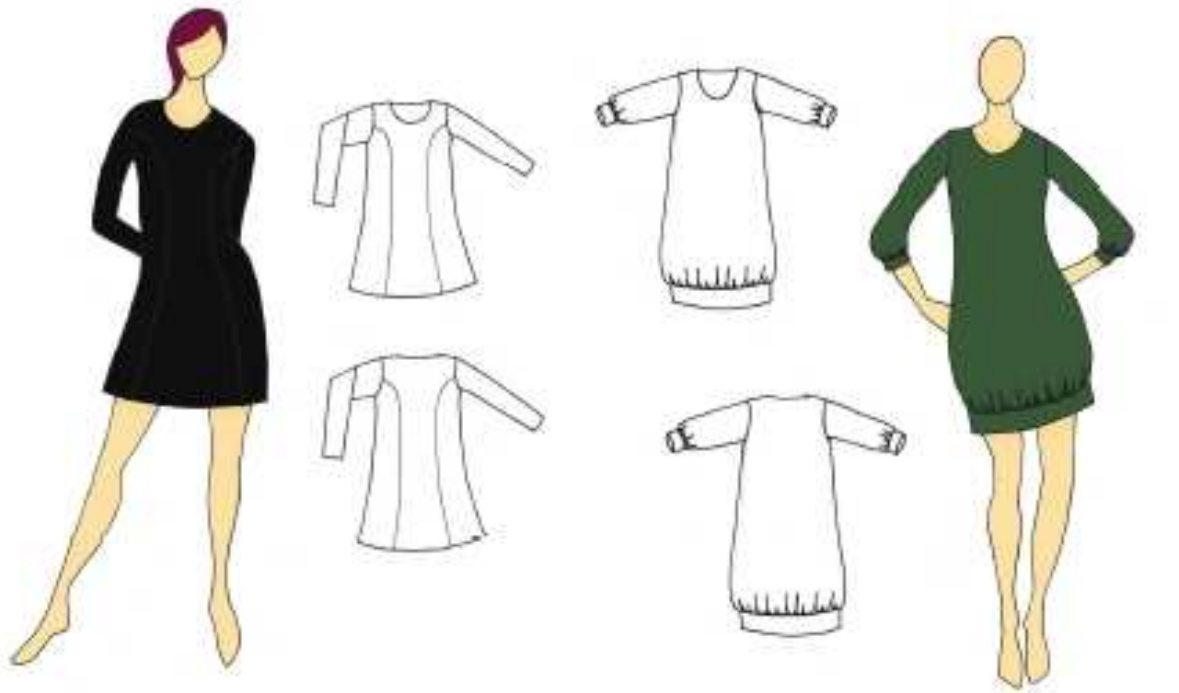
Kuinka kauan luottovaate säilyy käytössä?

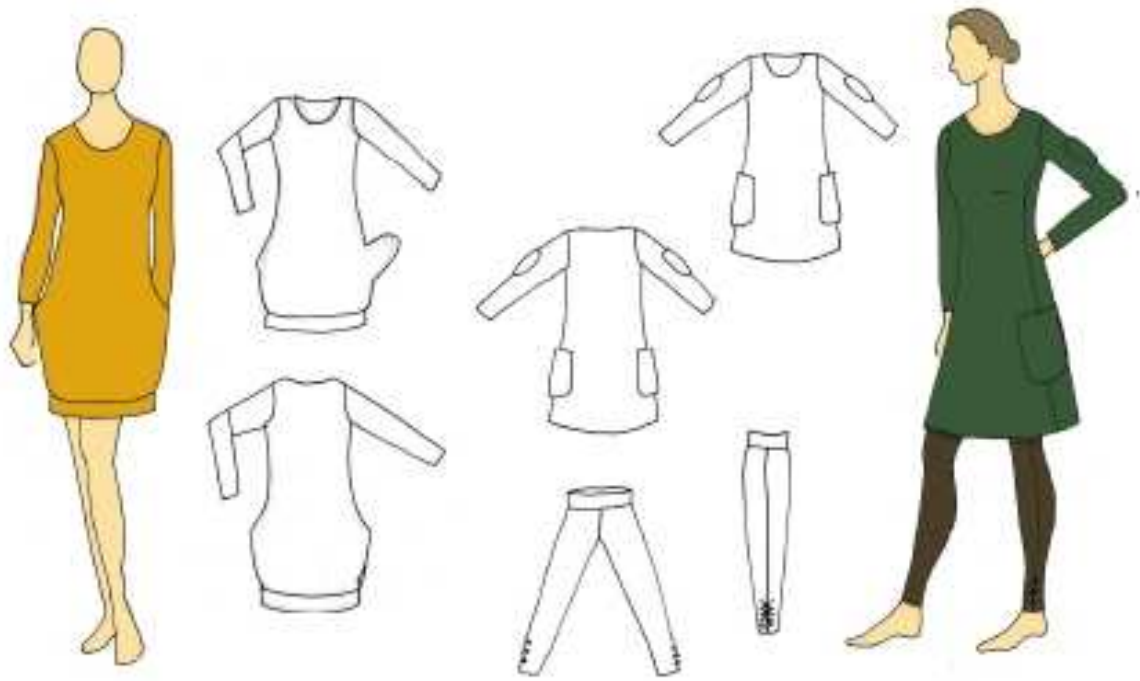
Ikäsi ja sukupuolesi?

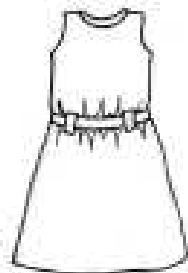
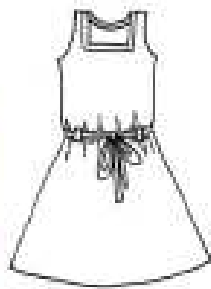
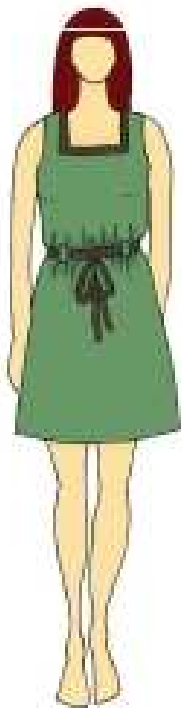
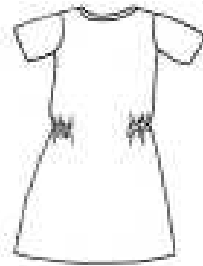
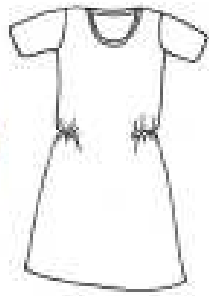
LIITE 2: Luonnospaketti

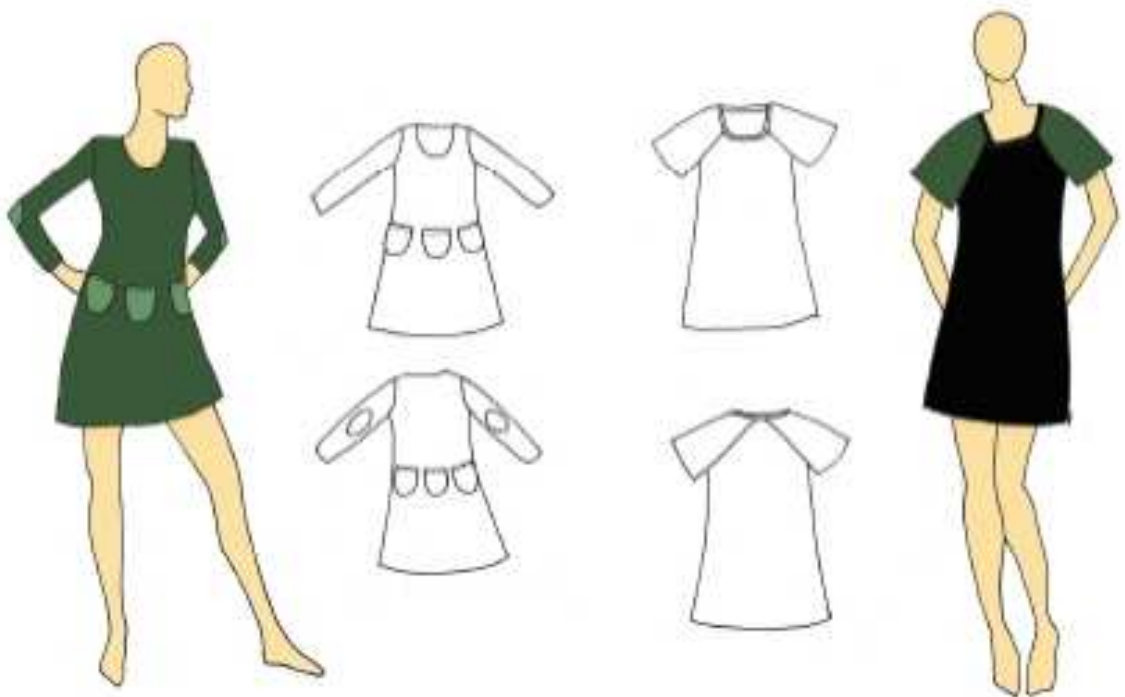
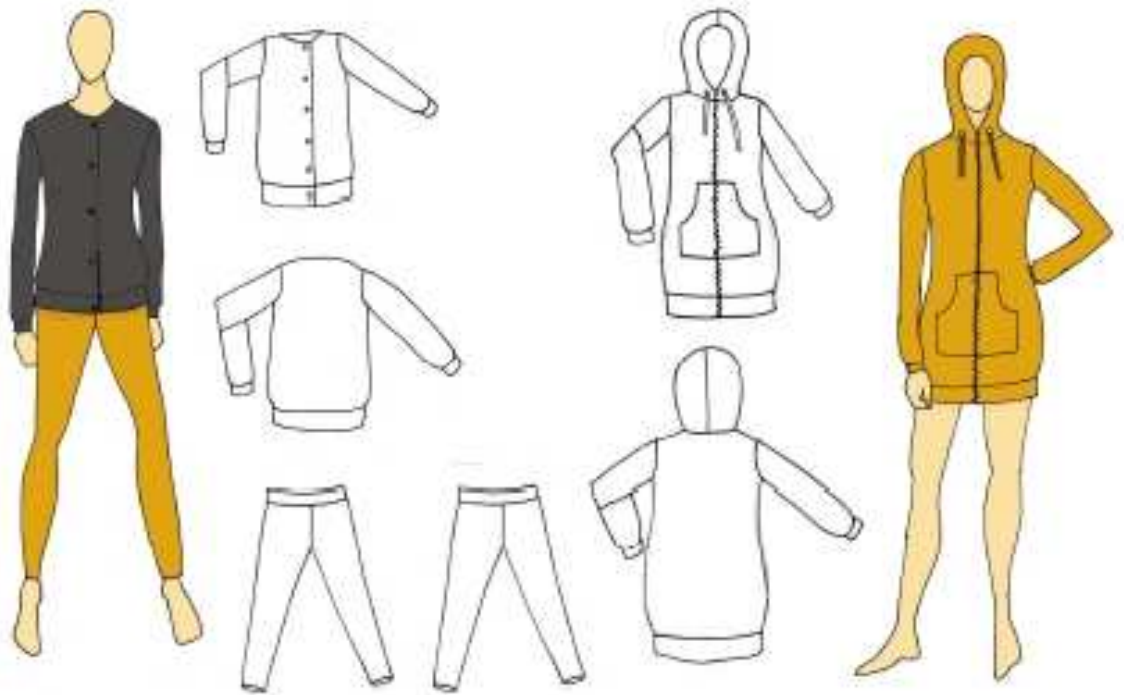

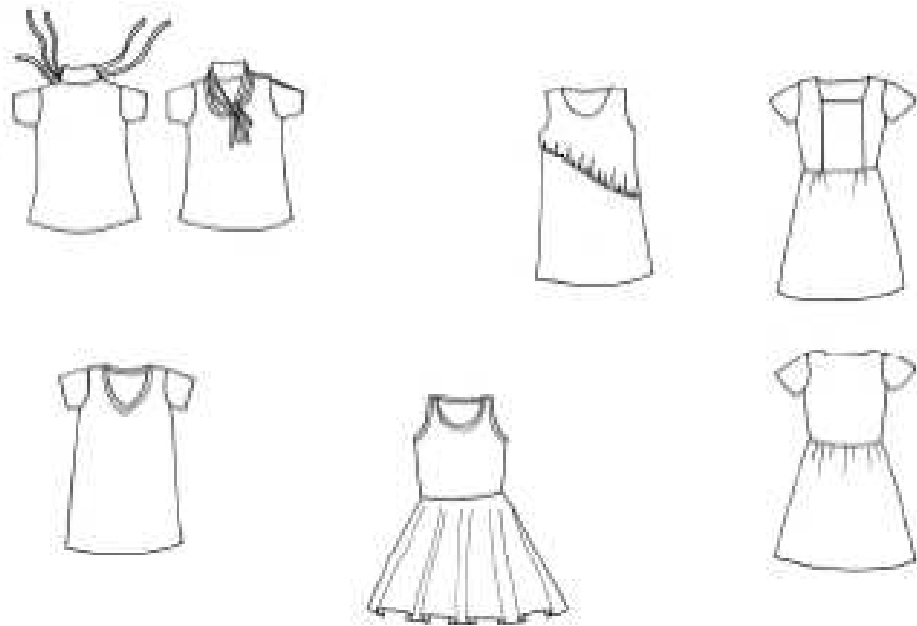
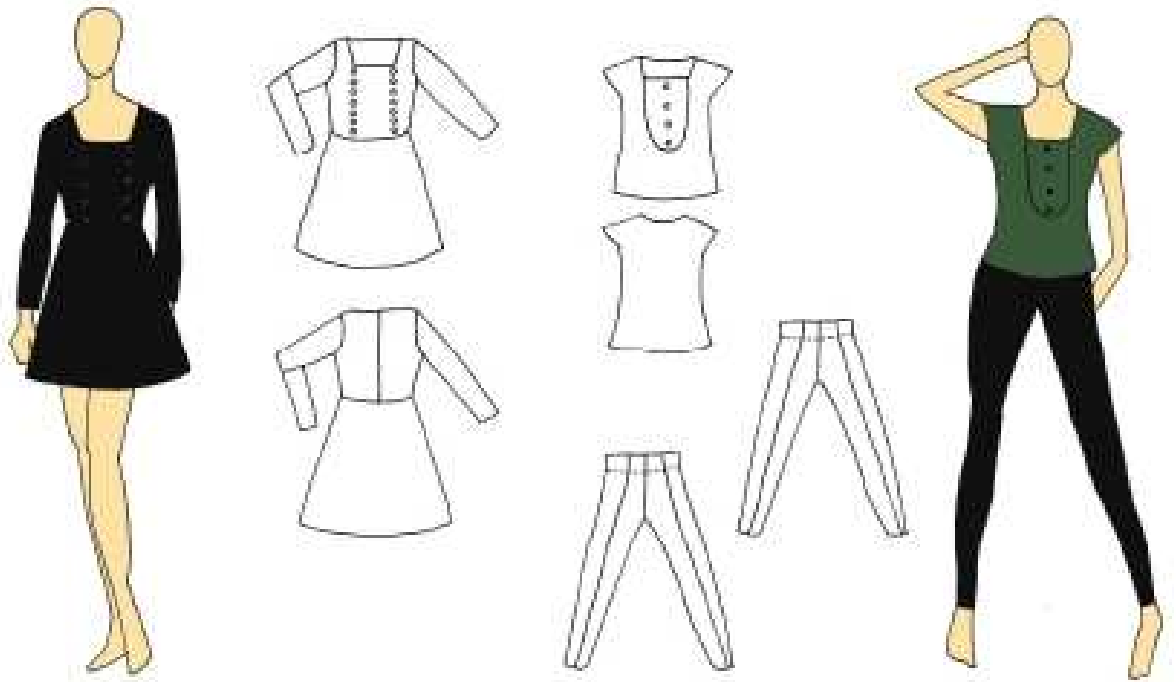

LIITE 3: Valokuvat

Kuva 40. Jonna-tunika

Kuva 41. Milla-mekko

Kuva 42. Mimmi-hame

Kuva 43. Nikki-tunika

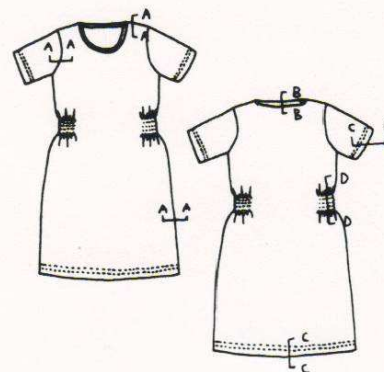
Kuva 44. Jenny-paita

Kuva 45. Ninni-legginsit

LIITE 4: Tuotekortit

TUOTEKORTTI	
Tuote Milla mekko	
Sesonki	
Mallikoko S/36	
Kokolajitelma	
☒ XXS	☒ XS ☒ S ☒ M
☒ L	☒ XL ☒ XXL
Materiaalit / koostumus	
Ekopuuwillatrikoo	
Painatus /väri	
Mallin kuvaus	
Väijä tunika, jossa lyhyet hihat.	
Vyötärölle ommeltu leveä kuminauha, joka on tikattu 5 kertaa venyttäen sitä.	
Kaavatiedot	
Kaavoihin lisätty saumanvarat.	Kuminauha korostaa vyötärön kohtaa.
Kuminauhan paikka merkitty kaavoihin. Kuminauha on tarkoitus venyttää kaksinkertaiseksi alkuperäisestä pituudestaan.	
Etiketit / sijainti	
☐ Globe Hope	
☐ Hoito-ohje	
☐ Koko	
☐ Printtiohje	
Ompelulangat	120
Tikkauslangat	80
Lisätarvikkeet	
Kuminauhapala 5 cm x 15 cm, 2 kpl	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

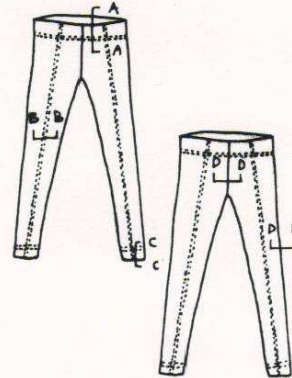
Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: + 358 (0)9 2238 1525
Mobile: +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	Milla mekko
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan toinen olkasauma.
	Ommellaan tuubi pääntielle.
	Ommellaan toinen olkasauma.
	Ommellaan hihat kiinni.
	Ommellaan hihansuut tasosaumurilla
	Ommellaan molemmat sivusaumat.
	Ommellaan helma tasosaumurilla.
	Ommellaan molemille puolille kuminauha. Tikataan kumpikin kuminauha 5 kertaa venyttäen sitä kaksinkertaiseksi alkuperäisestä pituudestaan.
Muuta	

Globe Hope Ltd
 Harjutie 14 A
 03100 NUMMELA

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
 Fax: +358 (0)9 2238 1525
 Mobile +358 (0)40 507 6778

TUOTEKORTTI	
Tuote Ninni legginsit	
Sesonki	
Mallikoko S/36	
Kokolajitelma	
☒ XXS ☒ XS ☒ S ☒ M ☒ L ☒ XL ☒ XXL	
Materialit / koostumus	
Ekopuuvillatrikoo	
Painatus /väri	
Mallin kuvaus	
Kuminauhavyötäröiset legginsit.	
Molemmissa lahkeissa keskellä hiuslaskos.	
Kaavatiedot	
Kaavoihin lisätty saumanvarat.	
Kaavoihin merkitty hiuslaskosten kohdat.	
Vyötärölle kuminauhakuja.	
Etiketit / sijainti	
☐ Globe Hope	
☐ Hoito-ohje	
☐ Koko	
☐ Printtiohje	
Ompelulangat	120
Tikkauslangat	80
Lisätarvikkeet	
Kuminauha, 5 cm x 60 cm	

Globe Hope Ltd
 Harjutie 14 A
 03100 NUMMELA
 FINLAND

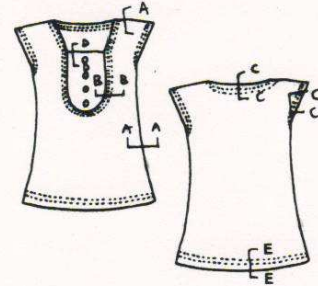
Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
 Fax: + 358 (0)9 2238 1525
 Mobile: +358 (0)40 507 6778
 Email: info@globehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	seny paita Ninni legginsit
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan molemmat olkasaumat.
	Ommellaan molemmat sivusaumat.
	Ommellaan pääntie ja erillinen kappale etukappaleeseen tasosaumurilla.
	Ommellaan kädentiet tasosaumurilla.
	Ommellaan helma tasosaumurilla.
	Ommellaan napit.
Muuta	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: +358 (0)9 2238 1525
Mobile +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com <mailto:info@globehope.com>

TUOTEKORTTI	
Tuote Jenny paita	
Sesonki	
Mallikoko S/36	
Kokolajitelma	
☒ XXS	☒ XS ☒ S ☒ M
☒ L	☒ XL ☒ XXL
Materiaalit / koostumus	
Ekopuu villatrikoo	
Painatus /väri	
Mallin kuvaus	
Hihaton paita, jossa etukappaleessa erillinen osa.	
Kaavatiedot	
Kaavoihin lisätty saumanvarat.	
Etukappaleen erillinen on kaksinkertainen ja osa leikataan taitteelta.	
Etiketit / sijainti	
☐ Globe Hope	
☐ Hoito-ohje	
☐ Koko	
☐ Printtiohje	
Ompelulangat	120
Tikkauslangat	80
Lisätarvikkeet	
Napit 4 kpl	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: + 358 (0)9 2238 1525
Mobile: +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	Jenny paita
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan molemmat olkasaumat.
	Ommellaan molemmat sivusaumat.
	Ommellaan päntie ja erillinen kappale etukappaleeseen tasosaumurilla.
	Ommellaan kädentiet tasosaumurilla.
	Ommellaan helma tasosaumurilla.
	Ommellaan napit.
Muuta	

Globe Hope Ltd
 Harjutie 14 A
 03100 NUMMELA
 FINLAND

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
 Fax: +358 (0)9 2238 1525
 Mobile +358 (0)40 507 6778
 Email: info@globehope.com

TUOTEKORTTI

Tuote Jonna tunika

Sesonki

Mallikoko S/36

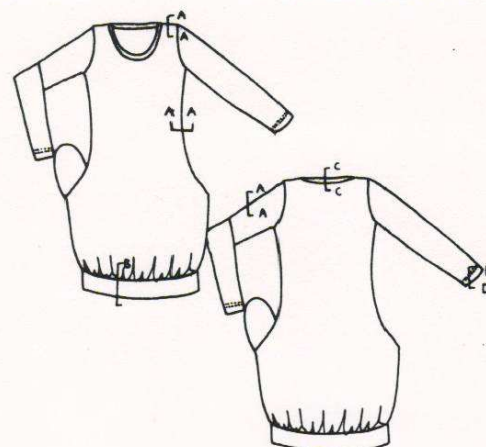
Kokolajitelma

 XXS XS S M
 L XL XXL

Materiaalit / koostumus

Ekopuuvillatrikoo

Painatus /väri

Mallin kuvaus

Pitkähihainen tunika, jossa on käännettävät taskut.
 Helmassa leveä kaitale.

Kaavatiedot

Kaavoihin lisätty saumanvarat.

Helmaan tulee 88 cm x 20 cm kaitale.

Etiketit / sijainti

-
- Globe Hope
-
-
- Hoito-ohje
-
-
- Koko
-
-
- Printtiohje

Ompelulangat 120

Tikkauslangat 80

Lisätarvikkeet

Globe Hope Ltd
 Harjutie 14 A
 03100 NUMMELA
 FINLAND

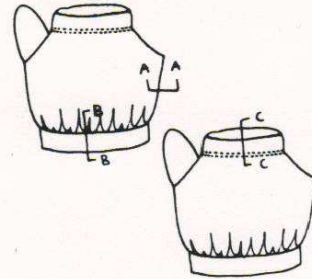
Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
 Fax: + 358 (0)9 2238 1525
 Mobile: +358 (0)40 507 6778
 Email: info@globehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	Jonna tunika
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan toinen olkasauma.
	Ommellaan tuubi pääntielle.
	Ommellaan toinen olkasauma.
	Ommellaan hihat kiinni.
	Ommellaan hihansuut tasosaumurilla
	Ommellaan molemmat sivusaumat.
	Taitetaan helmakaitale kaksinkerroin ja neulataan tasaisesti helmaan kiinni.
	Ommellaan helmakaitale kiinni helmaan tasaisesti venyttäen.
Muuta	

Globe Hope Ltd
 Harjutie 14 A
 03100 NUMMELA
 FINLAND

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
 Fax: +358 (0)9 2238 1525
 Mobile +358 (0)40 507 6778
 Email: info@globehope.com <mailto:info@globehope.com>

TUOTEKORTTI	
Tuote Mimmi hame	
Sesonki	
Mallikoko S/36	
Kokolajitelma	
☒ XXS	☒ XS ☒ S ☒ M
☒ L	☒ XL ☒ XXL
Materiaalit / koostumus	
Ekopuuvillatrikoo	
Painatus /väri	
Mallin kuvaus	
Lyhyt kuminauhavyötäröinen hame, jossa on kääntötaskut. Helmassa leveä kaitale.	
Kaavatiedot	
Kaavoihin lisätty saumanvarat.	
Helmaan tulee 88 cm x 20 cm kaitale.	
Vyötärölle kuminauhakuja.	
Etiketit / sijainti	
☐ Globe Hope	
☐ Hoito-ohje	
☐ Koko	
☐ Printtiohje	
Ompelulangat	120
Tikkauslangat	80
Lisätarvikkeet	
Kuminauha, 5 cm x 60 cm	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

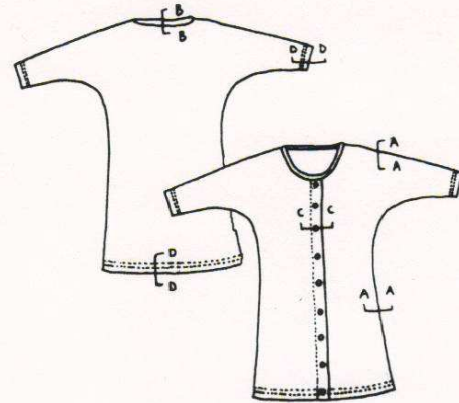
Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: + 358 (0)9 2238 1525
Mobile: +358 (0)40 507 6778
Email: info@giobehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	Mimmi hame
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan molemmat sivusaumat.
	Taitetaan helmakaitale kaksinkerroin ja neulataan tasaisesti helmaan kiinni.
	Ommellaan helmakaitale helmaan kiinni takaisesti venyttäen.
	Asetetaan vyötärökuminauha paikalleen hameen yläreunaan.
	Käännetään yläreunasta 5 cm ja ommellaan tasosaumurilla kuminauhakuja jättäen kuminauha paikalleen.
Muuta	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: +358 (0)9 2238 1525
Mobile +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com

TUOTEKORTTI	
Tuote Nikki tunika	
Sesonki	
Mallikoko S/36	
Kokolajitelma	
☒ XXS ☒ XS ☒ S ☒ M ☒ L ☒ XL ☒ XXL	
Materiaalit / koostumus	
Ekopuu villatrikoo	
Painatus /väri	
Mallin kuvaus	
Lepakkohihainen tunika, jossa on edessä piilonapitus. 3/4 hihat. Väljä yläosa ja istuva alaosa.	
Kaavatiedot	
Kaavoihin lisätty saumanvarat.	
Etiketit / sijainti	
☐ Globe Hope	
☐ Hoito-ohje	
☐ Koko	
☐ Printtiohje	
Ompelulangat	120
Tikkauslangat	80
Lisätarvikkeet	
Napit, 9 kpl	
Tukikangas	

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

Tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: + 358 (0)9 2238 1525
Mobile: +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com

TYÖVAIHEET JA MITTATIEDOT	
Tuote	Nikki tunika
Sesonki	
Työvaiheet	Ommellaan etukappaleet yhteen saumurilla. Kiinnitetään tukikangas ja siilitetään ja tikataan piilonapitus paikalleen. Ommellaan toinen olkasauma. Ommellaan tuubi pääntielle. Ommellaan toinen olkasauma. Ommellaan hihansuut tasosaumurilla. Ommellaan molemmat sivusaumat. Ommellaan helma tasosaumurilla. Ommellaan napit.
Muuta	Etukappale mahdollista leikata myös taitteelta.

Globe Hope Ltd
Harjutie 14 A
03100 NUMMELA
FINLAND

tel: +358 (0)9 2238 150, 2238 1520, 2238 1521
Fax: +358 (0)9 2238 1525
Mobile +358 (0)40 507 6778
Email: info@globehope.com